

HUMBLE, GUSTAF ADOLF

Inbördes hemligt förtroende emellan
Gud och the fromma, uti en cristelig [!]
lijk-predikan öfwer den ähreborna och
mycket dygderijka matronan hust.
Inga Anders-dotter Lysing ... Andreæ
Westermans, my

1708

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

LYSING, I.
EX. A.

To Paul
Lipred
Date 1900
1700-1829

EXA

Likvid
Förel 1900
1706-1829

וְשֵׁם יְיָ

Inbördes hemligt förtroende emellan
GUD och the fromma /

uti en

Griffelig **Sijsk**-Predikan

Ofwer

Den Ahreborna och mycket Dygderijka Matronan

Hust. INGA Anders-
Dotter LYSING

Den

Wäl-Ahrewördige och Höglärde Herrens
Mag. **ANDREÆ WESTERMANS,**
Mycket berömmelig Pastoris wid Kongl. May:ts
GUARDIE,

I Lifstiden liufwesta Måka ;

Tå thes andelöse Lefamen uti en Hög-förnåhm och
Solckrijf Församling / i sin Hwijlo-stad nederfattes
uti St. Jacobi Kyrckia i Stockholm
den 3 Junii Åhr 1706.

Bewijst och förklarar

Åf

GUSTAF ADOLPH HUMBLE,
Probst och Kyrckoherde i Eskelstuna.

26

STOCKHOLM /

Hos **JOHAN HENR. WERNER,** Kongl. May:ts och Upsala
Academix Boktr. Åhr. 1708.

Handwritten text at the top of the page, likely bleed-through from the reverse side.

Handwritten text in the middle of the page, possibly a name or title.

Den

Wäl = Ahreföredige och Höglärde

H E R R E N /

MAG. ANDREAS WESTERMAN

Wid Hans Kongl. May:ts Guardie mycket berömmelige och waksamme Pastor,

Tillönstkas rik tröst och hugswalelse/ sampt nåd och frisd af H E R R A N O M J E S U C H R I S T O !!!

Handwritten text at the bottom of the page, including a name and date.

Wäl-Ärewördige och Höglärde Herr
Magister och Pastor,

Högfährade Herr Broder i G. H. Kisto:

DEn sorgelige händelse / som uti Eder
Ärewördighets fränwaru i Pohlen
sig tijmat / med des dygdige Kiäre-
stas och Makas beklagelige fränfälle / tager
jag äfwen deel uti / såsom then i förtrolig wän-
skap och nära bekantskap wid Univerfiteter-
ne, länge haft den sågnat med Eder Äre-
wördighet at leswa. Samma wänskap har
ock fodrat inbördes heder och tjänst / så ofta sig
tiden således fogat. Theras är hänt / at när
detta sorgelige tilfälle inföll / jag / på Eder
Ärewördighets begiäran / af wederbörande
Äre-

blifwit utsedd / med en Christelig **T**ijfpredi-
kan / giöra den saliga **D**öda den sidst a åh-
re-tiånst / såsom om Hennes dygde-lefwerne
wål befant. Det antogs af mig / såsom ett
wånstaps-teckn / som med all giörlig tiånst be-
mötas borde ; wårckstältes och efter det pund/
som **B**U **D** af nåde mig förlånt / och då wa-
rande tijd medgifwa kunde. Nu som både **E**-
der Årewördighet sielf med åtskillige sine **B**ref
ifrån **R**ongl. Vågret i **S**aren / så wål som och
de andre k. Anhörige sedermera enständigt af
mig begiårt / at samma **P**redikan måtte see
dagzliuset / har jag ey bort eller kunnat sådant
wågra / utan gifwa der til det biifall / som sielf-
wa billigheten af mig åskade. Beder allenast
tiånstligen och wånligen / at hiwad som wål-
ment tilgiort är / må wål uttydas / och bewåget
uptagas : Onskande wid hugneligare måhl så
wiisa mig wara / det jag gierna är

Eder Wål-Årewördighets

Redebogne Tidnare
G. A. Humble.

Uti thet heliga och i alla ewighet högstlofwa-
de Treenighets / Guds Faders / Guds
Sons / och Guds then Wel. Andes
Ramn / Amen !

§. I.

A lida är menniskligt : lidandet med ^{para-}
talamod uytaga / är Christeligt : uti lida- ^{seve.}
det wisa last och nöje / är heligt och full-
komligt. Det första är prof til en all-
män / det andra til en besynnerlig / det
tredie til en hemlig och fördold gemenskap
med Gudi. Lida i gemeen är oumgian-
geligt ; Syndakroppen följer lidandet så ostiljaktigt efter / som
sielwa stuggan. Ingen menniska är / som icke något lider :
mådan hon är i förtrena / måste hon hafwa sweda / och
mådan heyres siäl är när henne / måste hon lida we-
dermödo. Hiob. 14 22. Men at ansee lidandet för ett särdeles
Guds nåde-wärck / uytogat med talamod / dragat med heligt
nöje / det är en hemlig förborgad wijsbet / them allena kunnig /
som sin Gud med alswar tiäna och fruckta : **H**Errans hem-
lighet är ibland them som fruckta honom / och sitt för-
bund låtet han them så weta / talar David Psal. 25: 14.

¶

§. II.

§. II.

Hemlig och fördold är Herren Gud i allt sitt wäsende. Hemlig til sin warelse: Ingen hafwer någon tids sedt Gud. Joh. 1: 18. Hans boning är ett lins / ther ingen tilkomma kan / thet ingen menniska sedt hafwer / icke heller see kan. 1. Tim. 6: 16. Hemlig til sin wijshet: Hoo hafwer kiänt Herrans sinne? frågar Paulus Rom II: 34. och Wijsheten self: Swilken menniska weet Guds råd / eller hoo kan tänckia hwad Gud will? Sap. 9: 13. Ney / swarar David Psal, 147: 5. Thet är obegripeligt huru han regerar. Hemlig är ock Herren til sitt underliga regemente han förer ibland menniskiors barn. Then ene låter Gud lefwa friskt och hålbregda / rijsk och säll / then andra låter han qwållas med bedröfwat siäl / och får aldrig äta i glädie. Hiob. 21. 23, 25. Then ene är frimodig som ett leijon och rast som en örn 2. Sam. 1: 23. En annan är blödig och modfält: Then ene syndar / får lefwa / och winner tids til bättring / såsom Petrus; En annan syndar / och får straxt sin dom med Corah, Dathan, och Abiram: Then ene blije dragen til omwändelse / såsom Paulus; En annan lämmas i sin förhårdelse / såsom Judas: Chorazin och Bezaida ärfara större nådes tecken än Tyrus och Sidon. Man gör då billigt med Propheten ett sådant utrop: Sannerliga ästu en fördold Gud / tu Israels Gud! Esa. 45: 15. Och med Apostelen: Huru obegripelige äro tine dommar / och oransfäkelige tine wägar? Rom. II: 33.

§. III.

Besynnerligen märkes en fördold Gudz hemlighet / som under korset drifwer sitt speel: Annat är thår i sanning / annat synes thår: Thår synes Gud wara wred / hafwa hwåst sitt swärd / spånt sin boga / måttat til / lagt dödliga skott uppå / och sina pijlar tilredt at förderfwa. Psal. 7: 13, 14. Thår synes menniskan

stian wara upfatt för ett måhl Hiob. 16: 12. i hwilket alla Guds wredes stott fastnade äro. Psal. 38: 3. Thår synes Gud wara förwånd til en grufweligan Hiob. 30: 21. och förstråfeligan. Jer. 17: 17. Thår synes Guds hierteliga barmhertighet hålla sig hårdeliga Esai. 63: 15. Herren synes the förkasta ewinnerliga / och ingen nåd bewisa / hans godhet wara ute / och hans tillsjelse hafwa en anda / synes förgiåtit wara nådelig / och tillyckt sina barmhertighet för wrede skull. Psal. 77: 8 seqq. Thår klagar kött och blod som ej will weta utaf något kors: Hwij fördöljer tu titt ansikte / och håller mig för tin fienda? wilt tu så hård wara emot ett flygande löf / och förfölja ett tort halmstrå? Hiob. 13: 24. 25. Ja / hwad Judar och Græker fordom / thet dömmar än i dag ett köhligt sinne om korset / at thet en förargelse och galenskap är. 1. Cor. 1: 23. Alla önska de så dragga ett lustigt oök / och gå med munta tömmar / som Hoseas Propheten talar. C. 11: 4.

§. IV.

Sanning är likwål lidandet och korset af heel annan årt. Thet Gud synes wred / är han likwål ey: Hans hierta hafwer ett annat sinne / hans barmhertighet är så brinnande / at han icke wil giöra efter sin grymma wrede / ty han är Gud och icke menniskia / försäkrat han sielf genom Hoseam C. 11: 8. 9. Menniskior wredgas / men i wreden giöra icke thet rätt är. Jacob. 1: 20. Gud wredgas ock / men mitt i wreden täncker han på nåden. Habac. 4: 2. Och låter alt tiana the sina til thet bästa. Rom. 8: 28. Teer han sig som en fienda / han behåller ändå en wäns hierta / en wäns / som troo håller ewinnerliga. Psal. 146: 6. Fördöljer han ansiktet / så försträckes wål menniskian. Psal. 30: 8. Ty han tyckes då betäckt sig med en sky / at ingen bön therigenom komma

Kan. Thren. 3: 44. Dock är aldrig vredes molnen så tiöck / at icke glänfande nåde - strålar framlysa / onådes - dimban aldrig så stark / at icke thes ålåndas bön tränger sig igenom / wänder icke igen / til thes hon framtkommer / och wijter icke af / til thes then högste seer ther til. Syr. 35: 21. Sin närwarelse synes wäl Gud undandraga under anfåktningarnas håftige beta / at man täncka skulle med Gideon: **U**r **H**erren med oss / hwij wedersfars oss rå alle thetta? Jud. 6: 3. Dock är i sanning Gud som aldranärmast / när korset trycker som hårdast / på händerna hafwer han the sina tecknat / huru skulle the förgiätne warda? Elaj. 49: 15. 16.

S. V.

Dock äre intet alle i lidandet så uplyste / at the thenna hemlighet förstå ; allom wedersfars en heller then nåd / korsets fördolda sötna at smaka. De gudfruktige allena kunna med sina tankar upstiga til thenna hemlighets högd : thes diu upgrundas allena the / som sin Gud wördsamligen och troligen tiåna: **H**errans hemlighet / säger David / är ibland them som fruckta honom. Ju trognare wån / ju dristigare yppar man för honom / thet elliest hemligen hållas borde : ja / man gör ock wäl skilnad bland wänner / at man them för wårdast ärkiänner sine hemligheters delaktighet / som pröfwandet med kärlek närmast förent. Abraham want med stark förtrostan på Guds löfte den åhre-titul at han fick beta : **G**uds wån. Elaj. 4: 8. Jacob. 2: 23. Förtroendet på Guds sida wärte theras så högt / at hans kärlek utbrista måste : **H**uru kan jag dölja för Abraham thet jag gör? Gen. 18: 17. Evangelij sanning är en hemlig fördold Guds wijshet. 1. Cor. 2: 7. Then en allom / utan them / som ther til särdeles utfedde blifwit / är kunnig worden ; **P**ropheterna i thet **S**ambla **T**estamentet / när thet heter : **H**erren **H**erren gör intet / utan han uppenbarar

barar sinom riänarom Prophetomen sina hemlighet. Amos. 3: 7. Apostlarna och Lärjungarna i thet Nya Testamentet / at Iesus kan säga: Eder är gifwit at weta Guds rikes hemlighet / men them ther utan til äro / sker all ting genom liknelse. Marc. 4: 11.

§. VI.

Sammaledes är med korfets hemlighet bestaffat; en wijsbet ligger therunder fördold / som Gudz kärreste wänner / them fromnom och gudfruktigom allena kunnig är. The allena förstå / Guds galenskap / i thetta fall / wara wijsare än menniskior. I. Cor. 1: 25. The allena känna Iesu ock wara lustigt / och hans börda lätt. Matth. 11: 30. The allena finna mat i frossaren / och sötna i then starka. Jud. 14: 14. The allena kunna ingå i HErrans helgedom. Psal. 73: 17. och thår med uplyste ögon see / hurudant Guds hierta är under korfet; nämligen af kärlek så fullt / at thet brista må. Jer. 31: 20. Af barmhertighet så flödande / som någonsin den kärligste Faders emot sitt lufwa barn. Psal. 103: 13. Anse fördensful sitt lidande / en såsom wredes utan nådes-prof / wetande: Then HErran älskar / then agar han och nåpser. Apoc. 3: 9. Ackänna sig elliest wäl förtjänt then tillsände nöd: Wij lijde / thet wåra gierningar wårde äro. Luc. 23: 41. Underkasta sig Guds rättwisa: Wij wille gärna bära HErrans wrede / ty wij hafwe syndat emot honom. Mich. 7: 9. Draga derjemte med tålmod Gudz tucktande hand / såsom försäkrade: At lägger Gud bördan uppå / så hielper han ock / Psal. 68: 20. Låmna så Gudi fria händer / at göra med sig efter eget behag / säjande med Eli: Han är HErran / han gjøre såsom honom godt tyckes. I. Sam. 3: 18.

§. VII.

Nå högre är känna the Guds wänner korfets lufwa hemlig-

lighet / som en allena antagat med tålmod / när dat inträffar / utan ock längta thereafter / när thet uteblifwer; och sedan thet ankommit / glädia sig theraf / såsom af en wälkommen gäst / och en dyr skatt: Och the stiga up til Helgonen med sin fulkomlighet aldranärmast. Ty såsom begynnelsen til helighet är / at wara stilla och sedig under Guds hand / när han oss bedröfwar / så är wisserligen thet fulkomligheten sielf / at skatta sig therutinnan lycksalig. En utan helig förundran kunna Apostolarna åskådas / thär the gå utur rådet i Jerusalem / öfwerhopade med skymf och oförrätt; thär står: The gingo med frögd ifrå rådet / at the woro wärdige lijda smålet för **Jesu** namn skull. Act. 5: 41. The berömde sig i helig måtto för sitt lidande. Rom. 5: 3. Gångandes på gatorne lika som i triumph, för then wanheder / the för Christt skull utstått hade. Then fördolda nyttan / som forset med sig förer / wärkar förnöjelse / och i förnöjelsen glädie. David fant frukten af sitt lidande wara underwysning på Guds befallningars wäg; theraf säger han: Thet är mig lust **H**erre / at tu hafwer spått mig / at jag må lära dina rätter. Psal. 119: 71. Hemligt nöje måste utan twiswel thär wara / hwarest sorgen utwäles för glädien. Om Mose talar Guds Ande: Han wille mycket heller lijda bedröfvelse med Guds folk / än til en tid hafwa lust i syndene: hölt Christi försmädelse för större rikedom / än the hafwor uti Egypten. Orsaken tillägges kraftig nog: ty han såg efter lönen. Hebr. 11: 25. 26. Såsom då nyttan margfaldig är / then ett Guds barn hämtar utaf forset / neml. at bedröfvelse giör tålmod / tålmod giör förfarenhet / förfarenhet giör hoppet / men hoppet låter icke komma på skam. Rom. 5: 3. 4. 5. Så finna ock Guds trognaste wänner theruti sitt högsta nöje / och hålla thet för all glädie / när the falla i mångahanda frestelse. Jacob.

cob. 1: 2. Billigt säger tå David: **H**Errans hemlighet är i bland them som fruchtå honom. Thet ock Sonen Salomo bekræftar / säjande: **H**Errans hemlighet är när the fromma. Prov. 3: 32.

§. IIX.

Så beständig är å Guds sijda thenna hemlighets wisshet / at hon liknas wijsd ett förbund: sitt förbund låter han them få weta. Guds wäsenteliga godhet kan ey annat ån wilja wål: Godheten yttrar sig i löfte; af löftets oryggeliga hållande blifwer ett förbund: Ty hwad **H**Erren lofwar thet håller han wisseliga. Psal. 33: 4. Guds löften ligga wål allom tydeligen nog för ögon i hans ord; men såsom wijsheten icke kommer i ena arga siäl. Sap. 1: 4. Alltså blijr ey heller Gudz hemliga wijsheit under korsset allom kunnig / utan them allena / som genom stillhet och hopp låta sig styrkte warda. Esaj. 30: 15. At lika som thet fordom hette: **H**an kungior **J**acob sitt ord / **I**srael sina seder och rätter / så giör han in gom Hedningom Psal. 147: 19. 20. så sannas ock om thenna fördolda korssets wijsheit / hwad wijsheten sielf talar C. 7: 27. at hon allena gifwer sig uti the heliga siälur / och giör Guds wänner och Propheter. Förbundet är nu thetta / at Gud ey menar illa med sitt pålagde kors / utan wil låtta bör dan / medan det påstår / wil hielpa draga / och i behagelig tijd aldeles afbörda. Guds wänner och Helgon hålla sig til thetta förbund i alt sitt lidande / såsom wid ett orörligit ankar / wetande / at bergen skola wål wijska och högarna falla; men **H**Errans nåd skal icke wijska ifrån them / och hans frids förbund skal icke förfalla. Esaj. 54: 10. utan them behållit warda ewinnerliga Psal. 89: 29. Lita tryggeligen therpå / at **H**Erren aldrig frestar någon öfwer sin förmågo / utan giör med frestelsen en sådan utgång / at the kunna dragat

1. Cor. 10: 12. Otvisfvelaktigt förwiffade: Then faste Guds grund blifwa ständandes / och hafwa thetta infegel: Herren känner sina 2. Tim. 2: 19. Känner them här i tiden / at han en gång skal giöra ända på theras jämmer. Ps. 57: 3. Känner them thär i ewigheten / och skal utaga them i sitt härlighets rijke. O ett härligt rijke!

§. IX.

För wår ögon står här en af jord upbygd / och til jord åter nederlagen hydda / fordom ägande til en Christen / helig / och efter fulkomlighet stråfwande själ; Then i lifstiden ährebörne / Gudälskaude / och af herliga Christeliga dygder wälbeprydde Matrona, Hustru INGA Anders Dotter LYSING, ordinarie Pastorens wid Kongl. Maj:ts Guardie, den Wälärewördige och Höglärde Herrens / Herr Mag. ANDRÆ WESTERMANS för thetta kärälskelige Hustru / nu hos Gud ewinnerligen salig. Herrans hemliga wijsheit under forset har henne wisselig warit bekant / som under lidandet så kunnat sticka sig mot sin Gud / som then förtrogneste wän mot then andra: kunnat see Guds fördolda heliga wägar; Fördenskul blifwit allestädes wid honom. Psal. 73: 23. Hållit sig fast wid hoppet / så som sin själs fasta och säkra ankare. H. br. 6: 19. Och i medlertid med gudelig stillhet / och stort tålmod dragit sin börda.

§. X.

Hennes oftrymtade Gudsfruktan och gudeligen förde wandel / stola kunna bestyrka wår tanke om hennes förtrolige gemenskap med sin Gud. Til Gudsfruktan har grunden straxt i späda barndomen blifwit lagd / medelst nyrälskande Föräldrars och närmeste anhöriges oförtrotne möda / som henne jämte then naturliga / jämwäl then söte förnustsens miölk. 1. Petr. 2: 2. insuga lätit: Hon således af barndom blifwit tilwand at hämta förstånds-watn uhr then rätta himmelska wijshets-brun / then

Hel

S. Skrifft / som ock henne til salighet underwisa kunnat.
 2. Tim. 3: 15. Therigenom fått en god siäl i sin ungdom / och
 wärt up til en obesmittat kropp. Sap. 18: 19. 20. Sielfwa
 Naturen meddelt god art / och höjesser til alt hwad dygden li-
 kar / upfostrandet i tucht och **HERR**ans förmaning. Eph.
 6: 4. Naturens gåfwor styrkt / förökt och upbrukat : ögonen
 dymedelst blifwit hyppnade at see under i **HERR**ans lag : öro-
 nen tilwande at höra / hwad **HERR**en i sitt ord talar : hela
 Siäl och Andä Gudi til tjänst upofrade. Hwarmed för-
 smaken af Guds fördolda wijsheet inhämtat blifwen.

§. XI.

S tiltagande ålder har gudactigheten hos wår Sal. Med-
 Syster ey bestätt i utwärtens skyn / at thes kraft försakat
 blifwit. 2. Tim. 3: 5. utan såsom hon wäl wetat: **GUD**zrijs-
 ke icke stå i ordom / utan i kraft. 1. Cor. 4: 20. Jcke i utwår-
 tes åthäfwor / utan inwärtens uti öf. Luc. 17: 20. 21. Alltså
 har hon ock städze budit innerligen **GUD** behålla sitt hierta
 woid thet ena / at hon **GUD**z heliga och stora namn fruck-
 ta måtte. Psalm. 86: 11. Sielf genom Gudz nåd theruppå
 arbetat / at winna Nathanaels beröm : wåra en rätt Israeli-
 tin, i hwilken intet swet är. Joh. 1: 47. Så at ehuru Sa-
 lomo, som elliest högre än andra / Qwinners beröm utföra
 plågar / säger sig bland tusende hafwa funnit en wijs
 Man / men ingen Qwinna. Eccles. 7: 28. Kan likwål om
 thenna wår Sal. Syster med stiåhl säjas / at hon ågande wa-
 rit til en wijsheet / hwars ursprung warit Gudzfructan / och
 fiendskap til alla laster / des härlige ådra : ty **HERR**ans fruck-
 tan är wijsheet och fly thet onda är förståndighet.
 Hiob. 28: 28.

§. XII.

D förtiga then gudactighets öfning / som wår Sal. Sy-
 ster

fter hemligen fört i sitt huus med ouphörande bön / och GUDS
 saligste ords idkessamma läsandande / och betracttande; så har
 henne besinnerligen **HERRANS** huus boning warit kär /
 och thet rum / thet hans åhra bor. Psalm. 26: 8. Ut ifrån
 sin ungdom har hon förlustat sig uti Guds egne ord om sit
 Zion: Thetta är min hwiyla ewinnerliga / här wil jag
 boo: Ty här behagar mig wäl. Psalm. 132: 14. Säsom
 uttryckande hennes hiertas innersta begiär. Swad glädie up-
 pades ock i hiertat hwar gång teckn gafs til then offenteliga
 gudstiensten? åthåsworne wiiste / hwar hiertat tänckte: Jag
 glädes i thet mig sagt är / at wij skole gå in uti **HERRANS**
 huus. Psalm. 122: 1. Intet jordiskt huus föll henne luffli-
 gare än thetta: Ingen längtan war starkare än thenne: Davids
 sinne och Davids ord / som städze funnos i hennes munn / gofs-
 wo thet til at förstå: Hur lustiga äro tina boningar
HERRRE Sebaoth? Min siäl längtar och trångtar efter
HERRANS gårdar. Psalm. 84: 2. 3. Ingen lekammelig om-
 sorg war mächtig at affstängia henne från en bönestund / thet
 hälsan och krafterne så tillåto: ty hon skattade en dag ja en
 stund / uti **HERRANS** gårdar / bättre än elliest tusende.
 Psalm. 84: 11. Hannas gudelige exempel war henne / för en
 trogen eftersyn: Kom aldrig bort uthu Templet / utan
 tänkte sin GUD med fasto och böner natt och dag. Luc.
 2: 37. Warit således en rätt Lydia en gudelig qwinna. Act.
 16: 14. Som sin GUD och hans ord hiärteligen älskat. Och så-
 som lyckan så fogat / at hennes k. Föräldrar merendels betagit
 henne then ledsama Märtas systla / så har hennes hog desto diu-
 pare kunnat inrota sig i thet ena nödwändigga / med Maria
 utwälja then bästa delen. Luc. 10: 41. 42. O en härlig del!
 O en förnöjelig del!

§. XIV.

Nu som grundwalen warit helig / så har ock alt hwad the-
 pa bygt blifwit / utmärckt en gudelig siäl. Helig är
 H^Eren / helighet fordrar han ock Levit, II: 45. Therefore har
 theenne war Sal. Med-Syster winlagt sig om en helig och
 reen wandel / ett obesmittat samwete in för GUD och in
 för menniskior altid. Act. 24: 16. In för GUD / at hon
 hållit sitt faat i helgelse och åhro. 1. Theff. 4: 4. hållit sig
 obesmittat af werldene. Jacob, I: 27. Såsom wäl wetande/
 at utan helgelse ingen får see H^Eran. Hebr. 12: 14. Och
 thet icke någon stryktactig helighet / at hon för sådan anses /
 och en i sanning wara skulle / utan mer thår hån sträfwat ' at
 then fördolda menniskian i hiärtat må warit utan wandel
 med saktmodigom och stillom anda. 1. Petr. 3: 4. At hon i
 sielfwa wärket och sanningen kunnat föra Hiskæ ord: **T**änck
 dock H^Ere / huru jag för dig wandrat hafwer uti san-
 ning med fullkommeliga hierta / och hafwer giordt /
 hwad dig hafwer täckt warit. Esaj. 38: In för människior /
 at hon mot alla efter tilbörligheten sig sticket: **S**ine k. För-
 äldrar med största wördnat / lydighet och tjänstaktighet tilhan-
 da gått / upwacktat / hedrat: med sin i diup sorg lämnade
 k. **M**an wördsaml. käriligen och förtroligen umgäts / så at
 man thår ett hiarta och en siäl Act. 4: 32. förspörja kunnat:
Sine k. **S**ystkon hiärteligen och lustigen bemött / älskat /
 handhaft: mot högre och förnämare betygat en bestedelig öd-
 miukhet: **M**ot them af lijka stånd oförfalstat redelighet /
 och aldrig burit täckelse öfwer sitt hiarta: **M**ot the fattige
 medlidande och hielpesam: mot alla höstlig och tjänstactig:
 altid lätt lysa hos sig en sådan sedighet / som afbildade ett öd-
 miukt och fromt sinne. Therefore ock såsom åhran söker öd-
 miuka hiertan. Prov. 29: 23. Och skönt the sig dölja och un-

dandraga / finner hon them likwål: derjemte intet förträffeligare är at winna FOLCKS Sinne / och förtiåna både theras prijs och wånstap / än uti alt framwijsa ett upriectigt hierta / så har henne ey fela kunnat / ynnest af the höga / ähra och heder af sina lijkar / kärlek och affection hos alla. Förtiånar förthen skull billigt af the efterleswande / Ruths äbre-minne / at hon til alla delar warit en dygdesam qwinna. Ruth. c. 3: 11.

§. XIV.

Det kan tå ey annat följa / än at en så from och gudfrucktig Siäl warit GUDS trogne wån i lifwet / hwilkom han sin hemliga wijsket uppenbarat / är ock blefwen GUDS wån i döden. Joh. 11: 11. Utwäld til himmelens inwånare / hwar est alla i tiden hemlige och fördolde GUDS wågar / henne nu til öfwerflöd kunnige äro: Hwad hon här har sedt genom en spegel uti ett mörkt tahl / thet åskadar hon nu såsom ansichte emot ansichte. 1. Cor. 13: 12. Hwad hon här har hoppats thet åmüter hon nu wärkel. sin Siäls ewiga salighet 1. Petr. 1: 9. GUDS ewiga förbunds oryggeliga wijsket har hon nu i sanning ärfarit / at hwar HERREN är / thär will han ock at the skola wara som honom tilhöra. Joh. 17: 24. Ärfarit then gode Herden fulbordat sitt löfte på henne som sitt trogna fåår / gifwit ewinnerligit lijf. Joh. 10: 28. Ärfarit sig i tiden warit ärfwande och nu ägande til thet rijke / som henne med alla trogna från werldenes begynnelse tilredt warit. Matth. 25: 34. O ett saligt rijke!

§. XV.

Det som ännu lefwa / anstår bäst / stundeligen betänkia wår dödelighet. Wår tid står i HERRENS hand. Psal. 31: 16. Owist hwem thet härnäst bör. Förthen skull nyttigast / ja ock tryggast / rådfråga GUDS fördolda wijsket i des ord / hwad wäg wij gå skole / at oss GUDS hemligheter til wår salighet må uppen

uppenbar warda. HÖRE / wij förmå thet en / utan tin nåd styrcker os: Kungior os wägen / then wij wandra stole / at thet önskade måhl må ärnås. Hör wår trogna böön o nådesnes GUD / och fullborda wår innerliga önskan / när wij med trona i Andanom sičke: Fader wår som äst i himlom etc.

Lijf - TEXTEN.

Pfal. XXV: 17, 18.

MINS hiertas ångest är stoor /
 föör mig uthu mine nöd: See
 uppå min jåmmer och ålåndhet / och
 förlåt mig alla mina synder.

§. XVI.

Su hemligare förtroende / ju närmare gemenskap / ju *Exor-*
 starkare förenings band. Intet är förtroligit som icke *dium.*
 är hemligt / thet wari sig til ondt eller godt. The
 ogudactrige ingå med hwar annan en fördold societet,
 koppla sig tilhopa med fåsångelige band til at
 giöra orätt / och lijka som med wagnsrep til at synda.
 Esaj. 5: 18. Hemlige äro anslagen som stämpas/på hemliga stål-
 len fullbordas the oet: Then ogudactrige sitter i försåt i går-
 denom: Han dråper the ostyldiga hemliga: Han wack-
 tar i hemlig rum / såsom ett leijon i kulone. Pfal. 10: 8. 9.
 The gudfruktigas gemenskap i thet goda är oet en hemlig ting
 och

och kallas helga manna samsfund / som intet annat är / än en fördold societet af trogna / hwarest the finnas / them GUD allena seer och kånner. Hemligt är thet band / hwar med the inbördes förknippas / hemligt ock thet band / hwari genom the förbindas med **CHRISTO** / såsom theas andeliga hufvud / och kallas af Paulo : en stor hemlighet. Eph. 5: 32. Hemlige äro ock the medel / som til thenne Societetens uprätt och wid mact hållande brukade warda. Sielwa ändemålet är ock en fördold hemlighet / bestående theruthi / at **JESUS** en likhet uprättar mellan sig och the sina i tiden / på thet the Honom like blifwa må i ewigheten ; likhet särdeles i lidandet / at likhet sedan winnas må i hårlighet. Tilt syster Paulus om sig sielf säjande : Jag drager på min kropp wårs **HERAS JESU** teckn. Gal. 6: 17.

§. XVII.

Blij utmärckt med besynnerligt teckn / är prof til en hemlig kånning / och stillnat från andra. Jacobs fåår tecknades och stildes från Labans fåår / med en språklot och brokot färg. Gen. 30: 39. Sin Son Joseph tecknar Jacob med en brokot körtel / ty han hade honom kårare än alla sina andra barn. Gen. 37: 3. Israels barnas dörrar tecknades i Ægypten med blod / at mord ängelen them från Ægyptiernas huus stilja måtte Exod. 12: 13. Ett rosenrött togs uthångiande uhr sönstret stilde skökan Rahab och hennes huus ifrån the andre inwånare i Jericho. Jos. 2: 18. Den Babylonista skökan igenkånnes ock med ett särdeles teckn : På hennes anlete är skrifwit thet namnet : Hemlighet / then stora Babylon, modren til boletij och till styggelse på jorden. Apoc. 17: 5. Ezechiel seer en man / som hade lijkläder uppå / och ett skriftng wid sina sido / som befaltes gå genom Jerusalems Stad / och teckna the män i ännet / som sucka och jämwa sig öfwer then styggelse / som

som the inne steer / at the med then andra ogudacktiga hopen
 icke förgiöras måtte. Ezech. 9: 1. seqq. En ängel som har lef-
 wandes GUDs teckn/ befäller the fyra änglar / hwilkom gif-
 wit war skada jordena och hafwena / hålla up så länge / at GUDs
 tjänare på theas anleten måge tecknade blifwa / så ock 144000
 af Israels Släkter på en gång tecknades. Apoc. 7: 2. seqq.
 Såsom då hemligheten gärna betjänar sig af wissa caracte-
 rer, them allena kunnige / som hon sig uppenbara wil / altfä
 tecknar ock then store GUDen än i dag med särskilta tekn / af
 hwilka han ock känner the sina 2. Tim. 2: 19.

§. XIIX.

Besynnerligen tecknar JESUS the sina med korsets-tekn / thet
 är thet märke / hwarmed the igenkände warda: hwilken
 som wil följa mig / säger JESUS / han tage sitt kors up-
 på / och följie mig efter. Matth. 16: 24. JESU beläte måste
 iklädas af alla them / som någon del täncka til hafwa med JE-
 su. Men hurudant war thet? ringa och förachteligt / fullt
 med wärck och krankhet / efter Prophetien Elaj. 53: 3. He-
 la thes wandrings tid på jorden en åländes tid / en plågos
 tid / en förföljelses tid; årtiännande JESUS sielf sådant sitt
 tilstånd / såsom en oungtängelig ting, Luc. 24: 26. Skulle
 icke CHRISTUS sådant lijda? Samma beläte måste ock alla
 rätté Christne bära: CHRISTUS led för oss / låtandes oss ett
 efterdömelse / at I skolen efterfölja hans fotspår / talar
 Petrus 1. Epist. 2: 21. Föreningen mellan CHRISTUM och the
 Christna fordrar inbördes lijfhet: Lijfheten rönes bäst / thär
 bägge med en prägel och stämpel utmärckas: stämpelen är
 kors och lidande: Såsom the hafwa förfölgt mig / så
 skola the ock förfölja eder: I werldene hafwen I twång:
 I skolen gråta och jämra eder etc. Uro alt the Christnas
 tekn af CHRISTUS sielf utmärkte. Joh. c. 15. & 16. Alle trogne ä-
 ro

ro en **CH**Risti andelige lekamen. Eph. 4: 12. & c. 1:23. Lemmar uti en kropp / under ett hufvud. Nu hwad gemenskap som är emellan hufvudet och kroppen i naturlig mätto / at then ene tager del och kionning af then andras antingen wee eller wälstånd ; samma förenings-wärkan finnes ock mellan **CH**Ristum och hans trogna : Lijdit hafwer **CH**Ristus; lijddandet antaga ock the gierna / och upfylla med Paulo i sitt kört / hwad som fattas i **CH**Risti lijddande. Col. 1: 24. Thet är / medelst korsets godwilliga dragande / wijsa sig höra til **CH**Risti andeliga kropp ; såsom förwissade : At lijda the med **CH**Risto / så skola the ock en gång regnera med honom : döo the med / så skola the ock lefwa med. 2. Tim. 2: 11. 12.

§. XIX.

Korset träffar wäl ock the ogudactige ; ty the hafwa många plågor. Psal. 32: 10. Men thet är af hel annor art än the gudfruktigas kors. Theras bör anses såsom en försmaf af förtient straff ; thessas som en blott aga : Theras är teckn til ett ijswerfult ; thessas til ett nådigt hierta / hwaraf thet kommer : Theras är teckn til then skada / som dödzens udd åstadkommer ; thessas ett serdeles kiännemärke / hwarmed **GUD** sina barn allena tecknar och utwissar. Draga **JE**su **CH**Risti tecken på sin kropp med Paulo, är då intet annat / än godwilligt antaga och med nöje draga alt hwad **JE**sus efter sitt nådige behag påläggia tåckes / ansee korset såsom sin **JE**su besynnerliga ynnests-teckn / berömma sig theraf / skatta sig lyckelig / ja ock uti helig mätto / uphåfwa sina tanckar theröfwer / at man en så stor åhra och nåd wärdig åttat blifwer. Och hwarest den tankan om korset sig inrotat / thår finnes sincken af korsets liuflighet / sötman af Hans innerliga gemenskap / som thet tilhanda sant / förnöjelsen af then hemliga förtrolighet / som dymedelst sig framater och yppar.

§. XX.

§. XX.

Wår Sal. Christendoms Syster är i thetta måhl uti wårt minne ett lefwande exempel. Jesu korsteckn fann och hon på sin synda-kropp stäm plat och präglat / särdeles ett år för sitt äntelige fränsälle genom döden. Öwinnokönets swagheter äro them sielfwe bäst bekante / särdeles the som efter hårda barnsbörder sig rypa plåga. Wår Sal. Med. Syster har äfwen måst smaka frukten af sin moders Evæ lystna och begiärliga kynne / wid sin första äktenstaps börd. Til fostrets födsel gaf GUD sin styrkande nåd / men wid Moderen häftade en sjukdom / som i längden wisse sig vara obotelig / tiltog och ickte astog / wårte och aldrig förminskades. Men hwad tankar hon theröfwer fattade / röntes ögonstenligen af thes ogemena tålmod. Sinnet miste aldrig sin frimodighet / änskönt kroppen miste sina krafter : lämnade aldrig sin glädie i Gudi / fast swagheten til förjande anledning gaf : Nöjet fann sig bäst / när thet i GUDs behag inslutit war : Lidandet ansågs som en kiärlig agan / stytande af en nådig Fader : dagelige saknaden på hälsan / och kropsens wälstånd / skärpte sinnets rörelser desto mer / at sköta Siälens nytta : Allt som then utwärtas människan förgick / så förnyades den inwärtas dag ifrån dag. 2. Cor. 4: 16. Then förre astog / then andre tiltog och wårte. Joh. 3: 30. Röttet i swaghet / andan i starkhet; bågge slystandel til ett ändemål : Wara nögd med GUDs wilje / och med fågnat draga Jesu Christi teckn på sin kropp : Wisse således i alt / at hwad hon som en naturlig Evas dotter led med swaghet / kunde hon som en trogen Saras dotter öfwerwinna med frimodighet !

§. XXI.

Dock swagheten förnyades / then förre mattheten förökets / Då tiden åter inföll / at hon sin gweds fruct i dagsluset fram-

framföda skulle. Hennes egne och närmaste anhöriges trogna böner wunno wäl af GUDs hielpande hand then underfulla nåd / at wärket lyckeligen aflopp; öswernaturlig kraft förspordes / ther sielfwa naturen ingen kraft mera ägde: så at efter anseendet hopp gafs til en fulkomlig hälsans återställning; dock wiste utgången / at naturen måtte gifwa tapt och see sin förgångelse. I medler tijd fattades ey trogne och trågne suckningar / innerlig åkallan om GUDs bistånd / ther all mennisklig hielp märktes wara förgäfues. Många härliga Skrifternes språk påminte henne GUDs Ande sielf / som i hiertat hade fäst sitt tempel och boning: och ibland andre fann det wänmäktade hiertat sin kraftigste styrka af upläsne Davids ord; Hwilkä som oftast uprepade / woro synbare teckn til hennes hemlige förtroende med sin GUD / och nu til Lijk-TEXT förordnade / gifwa oss anledning at betrackta!

Prop.

Inbördes hemligt förtroende emellan GUD och the fromma /

bestående theruthi

I. At GUD tecknar the fromma med JESU
CHRISTI korsteckn.

Part.

2. The fromme ther emot under korset förtroo
sin sak GUDS medelst bönen / och afwackta
hans hielpande nåd.

Votum.

Hörre GUD Zebaoth tröst oss! låt ditt ansikte lysa / så warde wij hulpne! Pl. 80:20.

S. XXII.

Nela Konung Davids Psalmer äro härlige och sköne / ut-
 wijsa sin måstare warit rörd af then Hel. Ande. Nu
 såsom GUDs Ande allena utransfakrar både GUDs
 diuphet Cor. 2: 10. och mennistians innersta grund
 Jer. 17: 10. Så kan ock han bäst afmåla så wäl nöden som bö-
 nen; nöden / som mennistian råkar uti; och bönen / som uti nö-
 dene brukas skal: Kan ock bäst affskildra den nådige GUDens
 mehr än faderliga kärlek / omsorg och benågenhet / sina barn
 at hielpa och styrka. Så at den / som i gudelig andact läser
 Psaltaren / öfwerwägar Helgonens diup sinnige ord / hwarmed
 the sina tankar för GUDs yttrat / sina hemliga tankar an-
 dragit / sina sorgar tillkänna gifwit / han warder ärfarande / knapt
 någon nöd finnas / then icke the tilförene kiänt / och med särde-
 les ordesätt föreställa wetat. Dock såsom alle tijder ey äro lij-
 ka / utan ålendet nu större nu mindre / farligheterne nu häfti-
 gare nu lindrigare / nöden undertiden starkare / undertiden swa-
 gare; altså lämpar sig ock sinnet therefter. Nu är det blödig /
 en annan tijd frimodigt: nu gifwer det sig öfwer / nu uprättar
 det sig åter: nu faller det / nu stiger det up: nu ångslas thet
 mehra / nu mindre: nu sunter thet ned i förtwiflans diup / nu
 fattar thet åter tröst och styrka. Såsom så sinnet är / så falla
 ock orden therefer. Orden uttryckia hwad hiertat lijkar; thet
 af följa the ock hiertats rörelser.

S. XXIII.

Henne i ordningen 25. Konung Davids Psalm är billigt til
 skattande för ett fullkomligt monster / hwarefter en ljdan-
 de Christen sig hafwer at rätta och ställa. Med twänne ting
 fullgiöres en ljdandes plickt; GUDs nåds och godhets / samt
 sitt eget åländes årkänself. Thet senare upwäcker hiertat til
 ödmuik wördnat / och uti wördnaden innerlig åskallan / barns-
 lig

lig klagan / tillförsigtigt ropande om hjälp och förlofsning: Thet
 förra styrker hiertat / gifwer godt mod / uppehåller wid hop-
 pet / och försäkrar om bönhörelse. Och hwad Psalm är i det
 måhl fulkomligare än äfwen thenne? Hwad förjande själ kan
 hierteligare utgiuta sin klagan för GUD än David / när han
 så edes begynner: Efter dig HERRE längtar jag / min GUD
 jag hoppas på dig etc. Allt jordiskt föractas: alla werldzliga
 begiärelses synda-band afstättas: i sin egen frjhet försättes
 den ädla själen / uplyfter sig til sin Polus, och insänker sig hel
 och hållen uti det aldrasfulkomligsta wäsende / hwadan hon i be-
 gynnelsen sin härkomst haft. Helige siuctar framförer hon så:
 HERRE wijsa mig tina wägar / och lär mig tina stigar:
 led mig i tine sanning och lär mig / ty tu äst then GUD
 som mig hielper / dagliga förbyddar jag dig v. 4. 5. Hon
 klagar i helig mätto öfwer then syndiga kötsens kiortel / med
 hwilken hon öfwerdragen är: tänck icke uppå mins ung-
 doms synder / och min öfwerträdelse v. 7. För titt namn
 är. v. 11. Uprättar sig theremot med GUD godhets uphöjan-
 de och beprisande: HERREN är god och from v. 8. Alle
 HERRENS wägar äro godhet och sanning. v. 10. Tänck /
 HERRE / på tina barmhertighet och uppå tina godhet /
 then af werldens begunnelse warit hafwer: tänck uppå
 mig efter tina barmhertighet för tina godhet skull / HER-
 re v. 6. 7. Påminner sig så sin plickt / at böra vara from / he-
 lig och gudfructig / om hon i thenna GUDS fördolda godhet
 wil niuta någon deel: Hwilken är then ther fructar HER-
 ran / han skal lära honom then bästa wägen: HERRENS
 hemligheter är ibland them som fructa honom / och
 sitt förbund låter han them få weta. v. 12. 14. Grundar
 sedan theruppå alt sitt aländes förtroliga yppande: min ögon
see

see allestädes efter HERran / ty han skal taga min foot
 uthu nätet : wändt tig til mig / och war mig nådelig /
 ty jag är ensam och ålände : mins hiertans ångest är
 stor / födr mig uthu mine nöd : See til min jämmer och
 ålände / och förlåt mig alla mina synder. v. 15. seqq.

§. XXIV.

Aletsammans gifwer wid handen GUDs barnas fördolda
 gemenskap med sin GUD : warande ock anmärckt af Phi-
 lologis, at hela A, B, C, uti grundspråket finnes ordenteligen ut-
 satt efter Verle- tablet i thenne Psalm : hwarunder utan all
 twifwel en stor hemlighet förborgat ligger. Här af är ock / för-
 utan andra / then sköne och anderijke war Kyrko- Psalm tagen
 och sammanfattat : Allena til tig HERre JESu CHRIS-
 mitt hopp står här på jorden etc. Swilken med andackt och
 wördsamt betänckande sungen / mäktig är then aldrabäufigste
 ångest at stilla och dämpa. Tilfälle gifs så här af at ansee /
 thet hemliga förtroende som är emellan GUD och the
 fromma / yppande sig på GUDs sijda the medelst / at han
 tecknar the fromma med JESu CHRIS-
 ti korstecken.

§. XXV.

Hwaribland thet första är / hiertans ångest : Mins hier-
 tans ångest är stor / klagar här David. Man skulle
 undra / huru David kommer at fälla sådana ord ? David, som
 efter werldenes tycke ågande war til alt / som lycksaligt skattas
 på jorden. Han som af ett ringa hus hade sin födsel och up-
 komst / blef ifrån en Herde- staf uphögd til scepter och Cro-
 no : blef rådandes öfwer ett mäktigt folck och rijke : regerade
 sitt land med undersätarnes största nöje : förde lyckosamma krig :
 nederlade sina fiender : wann fasta städer och widlöftiga länder :
 samlade stora statter och ågodelar : lefde til en hög ålder : läm-
 nade rijket uti roo och frijd åt sin Son Salomo : Dödde när

han således hade befast then Kongl. Thronen, mått af ålder / och samtlades med frijd til sina fäder; så at alla lycksalighets grader på honom inträffade.

S. XXVI.

Dåvid ehuru mächtig Konung / likwål som andre / en swag menniskia: ehuru Kronan med guld och ädla stenar smyckad / prydde hufwudet / dock war thet fullt af ångsligt bekymmer. Mycket war det / som ångslade David hela des lefnats tid igenom. Ångest trängde honom / när han war stadd i sitt Herda-åmbete / angrep leijon och björn / som anföllo bjordena / och borttogo ett fåår / men han af GUD styrcet / slet rofwet urh munnen och drap thessa wilda diur. 1. Sam. 17: 34. 35. Ångest led han af sin äldsta broders hårda ord / then ther sade: Jag kiänner wål tina öfwerdådighet / och tins hiertas onsko ibid. 28. Ångest tå han med Goliath then ofantelige the Philisteers hieite ingå stulle en ewiges kamp. ibid. 38. seqq. Swad lærer icke det gått David til sinnes / at han af Saul / sin egen Swärfader så förfölgd och efterjagat blef / såsom man jagar ett raphöns på bårgen / efter thes egen klagan. 1. Sam. 26: 20. An mer / tå han från then ångest frijat kom til Kongl. myndighet / och måste för sin egen Son Ablalon wijka utaf riket / som honom efter lijf / Crona och Scepter tractade. Måste ock under warande sin landsflyckthet lijda stort föracktt och smålett; nu af Simej, som honom bannade. 2. Sam. 16: 13. Nu af Nabal, som honom och hans folck spijnsning nekade. 1. Sam. 25: 10. 11. Nu af Zerujah söner / som tvårt emot hans wett och wilja dråpo then manlige hielten Abner 2. Sam. 3: 26. seqq. Nu af then uproriske Seba Bichri Son. 2. Sam. 20: 21. och andra flere. Nu gwalde honom samwets-ångest öfwer både hoor och mord / han på en tid begick; och thet war en häftigt plågende ångest / lijf ett gammalt såår eller skade på
trop-

Kroppen / som altid kiännes / så ofta owäder warda will.
 Hwad bitter ångest smakade han wid sitt med Batzeba aflade
 barns dödelige sjukdom? All lust förgick / at han i några da-
 gar hwarken äta / dricka eller sofwa kunde 2. Sam. 12: 16, 17. Sin
 starckare / så ryckt af Sonen Absalons eländige afgang kom
 honom til öronen; ther hiertat tilförende merendels sin ångslan
 dölde och i sig sielf förtärde / ther fans thet nu i ångests-klåf-
 wan så hårt wara inspänt / at munnen måste lätta hiertat med
 ett utrop: **Min Son Absalon, gifwe GUD at jag måt-
 te döo för dig / o Absalon min Son / min Son!** 2. Sam. 18:
 23. Hwad qwahl hans egen förmåtenhet honom tilskyndade /
 så han räknat hade folcket / och tre dödelige plågor förestältes i
 wahl / enthera at emottaga / thet kan man dömma af hans e-
 gen utlåtelse: mig är stor ångest. 2. Sam. 24: 14. At förtiga
 hans inwärtas anfäktningar / öfwer hwilka han klagar. Psal.
 116: 3. Dödsens snaror hade omsattat mig / och helfwe-
 tes ångest hade råkat uppå mig: jag kom i jämmer och
 nöd. Gör fördenskul om sig ett allmänt slut: jag är giord
 til at lijda. Psalm. 38: 18.

§. XXVI.

DAvid war i thenna sin mårgehanda ångest / så wäl som i
 mycket annat / Jesu bild. Jesu siäla-ångest war ock stor /
 ther han wistades i örtegården / och måste klaga: min siäl är
 bedröfwat in til döden Matth. 26: 38. Hwad klageligare /
 hwad ångstefullare / hwad ödmjukare bön kan någonsin wara /
 än åfwen den / som Jesu diupa ångest då utpräffade? an-
 siktet lägges neder til jorden / hiertat uphåfwer sig til GUD
 med bönen / förnöjer sig icke med en gång / utan upfänder sina
 suckningar tre resor: **Min Fader / är thet möjeligit / så gån-
 ge thenna kalcken ifrån mig.** 39. seqq. O en ångstlig bön!
 GUDs wredes wijnpräff tryckte då en onaturlig swett af Je-
 su

sin heligste kropp / ijdel blod : Sielwe pori eller swettholen på menniskians kropp äre elliest alt för subtile , at någon blod-
droppe therigenom twingas kan ; dock har hiertats ångest när
Jesu / varit så frätande / at thet stie kunnat : theras krafterna
förswagade / hela kroppen utmattat / en himmelsk styrcka be-
höfde : en ängel af himmelen kom och styrckte honom /
berättar Lucas c. 22: 43. Dödsens och helfwetis ångest tryckte
ock Jesum tå / när han på korset strija måste : min GUD /
min GUD / hwij hafwer tu öfwer gifwit mig ? Matth.
27: 46. Alla menniskiors påtagne synda-börda förorsakade tå /
at GUDs grymma wrede / lagsens förbannelse / och helfwetis
plågor på en gång ansatte then lidande Jesum så hårt / at
Gudommen syntes aldeles förlåtit och lämnat honom såsom en
blott menniska / utan all tröst / kraft och styrcka.

§. XXIIIX.

Emligheten emellan GUD och the fromma gör åfwen thet /
at the med Jesu ångestfulle beläte tecknade blifwa / och
med David få ärfara mycken och stor ångest : Psalm. 71: 20.
Ja en hiertans-ångest : Mins hiertas ångest är stor. Så-
som ingen glädie är större än hiertans glädie / så är ingen
ångest odrågeligare än hiertans ångest. Thet förra besannar
Syrach. c. 30: 16. Thet senare c. 25: 18. GUDs förtrogne wän-
ner måste känna / nu på ett / nu på annat sätt. Det ordet
nirz som här i grundspråket finnes / blije brukat at uttryckia
den aldråftigast ångest ; Antingen i. den / som förorsakas af
fiendens belågrande / såsom när thet heter : Wee Ariel Ariel,
tu Davids lägers stad : jag skal trängia Ariel , så at han
skal förja och jämsa sig / och wara mig en samstyldig A-
riel Esaj. 29: 1. 2. Och förstår med thet namnet Ariel ingen
annan / än sielwa Jerusalem , såsom thet af CHRisto tydeli-
gen förklarar / och til Judarna lämpat blifwer. Luc. 19: 43.
Then

Then tijd skal komma öfwer tig / at tina öwänner skola
 tig belaggia / och tin barn som i tig äro / och skantz
 kring om tig / och tränga tig på alla sidor; hwarom ock
 Jeremias förut sagt hade c.30: 7. Thet är ju en stor dag /
 hans like hafwer icke warit / och en bedröfwelse tijd är i
 Jacob. Eller ock 2. then / som de tryckas af / hwilka i gäld och
 skuld fördiupade äro / like the Mån af allahanda stånd / som för-
 samblade sig til David, städde i nöd / i gäld / och i bedröfwat
 hierta 1.Sam. 22: 2. Eller ock 3. uttrycker det theas ängest / som
 så trängt inspärrade blifwa / at the sig icke ens röra kunna; så
 som då Lärjungarna i G.H.Risti tijd säjes warit stängde inom
 lyckta dörrar för Judarnas rådzlo skull Joh. 20: 19. Hiertat
 kan wara lika som förnaglat / Siälen inom ängstens trängsel så
 inhästad / at hon intet råd påfinna kan; lijk wid Jeremiae ängest /
 så han öfwer sin och sitt folks åländighet således klagat: Han /
 eller GUD / hafwer innemurat mig så at jag icke utkomma
 kan: han hafwer igennemurat min wäg med huggen steen /
 och mina stigar igentäpt Thren. 3: 7.9. Eller ock 4. bemärker
 det theas ängest / som ligga under hoppet / wänta länge / och ey
 finna kunna / hwadan hielpen komma skal. Så händer hwad
 Salomo säjer: Thet hopp som fördröijes / gör ängst i
 hiertat Prov. 13: 12. Thet ock David lærer ärsfarit / efter han
 klagade: Huru länge skal jag förja i mine siäl / och ängstas
 i mitt hierta dageliga? Psalm. 13: 3.

GUDs troгна barn träffar ock som oftast synd och sam-
 wets-ängest / hwilken ock then aldra-oliderligste är. Då suckar
 hiertat: För titt Namn skull G:RE / war mine misgjör-
 ning nådelig then stor är Psalm. 25: 11. Nåden allena tillites
 då: G:RE war mig nådelig / ty mig är ängest Pf. 30: 10.
 Hielpen påskyndas medelst bönen: Mig är ängest / hör mig
 snarliga Pf. 69: 19. Intet åländigare än plågas af synde-än-
 gest /

gest/ och en kända någon lindrande styrcka: ångest är hart
 när/ här är ingen hielpare/ flagar man då Pl. 22: 12. Alländet
 synes willia försänka i förtwiflans diup: man ortar då knapt
 andas/ och bedia med David: GUD hielp mig/ ty watn går
 alt in til min siäl: jag suncker ned i diup dyg/ ther ingen
 bottn uti är: jag är kommen uti diup watn/ och floden
 will fördränckia mig Pl. 69: 2. 3. Alla tina wattuwigor
 och böljor gå utöfwer mig Pl. 42: 8. Döds-ångest är fara
 och många med Joseph, om hwilken des egne bröder betänna mås-
 ste til slutet: Thetta hafwe wij förstyllat på vår broder:
 wij säge hans siäls ångest/ då han bad oss/ och wij wille
 intet höra honom Gen. 42: 21. Förföknings ångest infaller
 och ofta/ at ångest-bågaren instiänkes för GUDs barn til at för-
 sökia och pröfwa dem/ om de i mot så wäl som i med/ willa håla
 la sig in til honom? En annorlunda än wijsbeten sielf/ hon up-
 höjer sina barn/ och tager them up som henne söka/ men
 i förstone ställer hon sig annorledes emot them/ gör them
 ångest och wedermödo/ bepröfwar them med sitt wijs/
 och försöker them med sin tuckran/ til theß hon besinner/
 at de utan falskhet äro Syr. 4: 12. 19. Så gör och lefwande
 GUD med the sina/ han försöker them/ at han förfara må/ om
 the af allo hierta och af allo siäl älska honom? Deut. 13: 3.

§. XXIX.

The ogudacktige är fara wäl och en hiertans ångest/ men
 then har ingen gemeenstap med the Gudfructigas. Theß
 sas ångest är ett kärleks-tekn/ af en mild Faders hand; men
 theas är ett wredes-tekn/ intryckt af en hand/ som sinaka
 låter sin rättferdighets grymhet. Angslas en David, så är thet
 en ångest efter GUDs sinne/ som kommer bättring åstad
 til salighet 2. Cor. 7: 10. Men qwäljes Judas af ångest/ så är
 thet en förtwiflans-ångest/ som leder til förtappelse. Ang-
 slas

slas then Gudfructige / så förbida han toligt / och är wiß / at
 efter ordäder låter GUD åter Solen skina / och efter jäm-
 mer och gråat begäfwar han rikeliga med glädie. Tob. 3:22.
 Angslas then ogudachtige / så troor han icke / at han olyc-
 kona undfly skal / utan ångest och nöd försträckia honom
 tå / och slå honom ned såsom en Konung med enom håår /
 som Hiob honom beskriwer c. 15: 22. 24. Thet är stillnaden på
 the Gudfructigas och ogudachtigas ångest.

§. XXX.

Det andra märke / hwarmed the fromme och Gudfructige
 teknade warda / är allahanda nöd: För mig uhr mi-
 ne nöd. Det Hebraiska ordet נִצְרָה åger nästan samnta be-
 märkelse med the förra ; och brukas förthenstud i Skriften I.
 Om Krigs- och hungers-nöd / tå man af både in- och ut-
 wärtas Fiende beängstigat blifwer. Så låter then rättferdige
 GUDen hota de håronackade Judar: Jag skal låta them äta
 sina söners och döttrars kött / uti then nöd och ångest /
 themed theras Fiender them trängia skola. Jerem. 19: 9.
 2. Om hiertats och själens-nöd; såsom tå HERren undsäjer
 them / som hans kallelse förackta: Efter jag nu kallar / och I
 neken det: jag råcker mine hand ut / och ingen acktar the
 til: I låten fara min råd / och willen icke mitt straff; så
 will jag ock lee åt eder ofärd / när öfwer eder kommer ån-
 gest och nöd. Prov. 1:24. seqq. 3. Om dödsens-nöd / såsom
 thet af David i sin 107. Psalm, therest han GUDs bistånd Ju-
 darna bewijst / och befrielse uhr margehanda dödelig nöd bepri-
 sar / som oftast brukat warder.

§. XXXI.

Det tredie the frommas förstekn är Siåla-jämmer:
 See til min jämmer / suckar här David. Det or-

det wy i Grund-Texten, bemärker eljest i gemeen / så wäl krops-
sens som själens nöd; uttrycker likwäl särdeles själens kleen-
modighet / tröslöshet och oförmögenhet / när hon af allom för-
låten / nedertryckt och underkufwad warder. Såsom Israels barn
i Egypten sliff jämmer utstå måste / hwilken ock i GUDS eget
löfte om theas utförande / kallat warder then Egyptiske jäm-
meren Exod. 3:17. Hanna then Gudfructige nämner det för-
actt hon led af Peninna för sin ofructsamhet / en jämmer:
HEre Zebaoth see til tine tienarinnos jämmer! beder
hon 1.Sam. 1:11. Jämmer kallas ock allahanda orätt / som enom
tilfogad blifwer; såsom då Jesus sielf af sina Ziender fick beta-
nu en Beelzebub, nu en Förförare / och annat sliff / led theas
i sina innersta krafter en sådan tort, at han klaga måste: **Thet**
gör mig ondt i hiertat / och stinger mig i mina niurar
Pl. 73: 21. GUDS barn träffar äfwen merendels dykt jämmer /
at the af den gudlöse werlden allahanda orätt ärfara måste.
Särdeles stonar dem intet alla menniskiors assagde fiende i the-
ras yttersta nöd. Syr. 1:13. Utan gör då sitt bästa at bringa
själen til förtwiflan / och en allenast med grofwe penklar af-
stildrar de begågne synder / utan ock söker påföra henne myc-
ket / thet hon aldrig weet sig vara skoldig till / at ju then arma
själen i sin swaghet förgås / och ingen tröst / undsättning eller
styrck a sin na må

§. XXXII.

Set fierde teken / hwarmed the fromme utmärkte blifwa /
är kropsens ålände. See til min jämmer och ålände.
Thet ordet hwy som här brukas / betyder i sitt språk beswinerli-
gen kropsens ålände / förorsakat af ett trålsamt arbete; som
det ock af David brukat warder / at föreställa Israels barnas usta
tillstånd uti tråldoms-huset Egypten: **Theras** hierta blef med
olycko (eller arbete) plågat / så at the omtull-lågo / och in-
gen

gen halv them. Pf. 107: 12. All menniskians tid är ey bättre än en åländes tid / som Jacob then ålderstegne bekänner Gen. 47: 9. Och Salomo theröfwer klagar: huru illa alt honom behagade / som under Solene steer / at thet så alstings fåfångeligit och mödosamt är / at han ock til slutet leddes wid alt sitt arbete. Eccles. 2: 17, 18. Ty om man tänker tillbaka på den framstutne tiden / så skal man finna Mosis ord wara sanna / at han i sin bästa fågring / förnöjeligste loyp och behageligste flyckt / ey annat än mödo och arbete varit. Psalm. 90: 10. **J**esu bild har ey heller annan varit / än en åländes-bild. Spott och spee / Sår och Strimor har varit hans prydnad i lifwet; ångest och awahl / ålände och mödo i döden: mig har tu arbete gjort i tinom syndom / och mödo i tinom misgierningom / klagar han sielf Esai. 43: 24. Dödsens ålände / som träffar GUDs barn / lærer ey wara lindrigare / utan fast mera swårare. Ty har JEsus then ostyldige / som allenast påtog sig at lida för andras synder / sådant ålände i döds-kampen utstå måst / fast mehr må man tänkia / at sielfwa synda-kroppen lærer tå få smaka sin egen bästa fructt.

§. XXXIII.

Het fämte teken hwarmed the Gudfructtige warda utmärkt: te/år Syndenes-last; hwaröfwer thet klände Davids hierta sig ömfeligen yttrar: **Förlåt mig alla mina synder!** Synden en orsak til alt ålände; ey olijk hufwudtiållan eller strömmen / som utgick af Lustgården Eden / och delade sig i fyra hufwud-flodar / Pison, Gihon, Hydekel och Phrat. Gen. 2, 20. Alltså är ock efter fallet af samma Paradijs utfluten en förgiftig synda-ström / sig delande i fyra greenar / hiertans-ångest / siåla-nöd / samwets-jämmer / och kropshens-ålände / som tilförene betractade äro. Sådant som roten är / sådant blir jämnwäl fructten: ett ondt trä kan icke bära goda fructt: en bitrer kiälla kan

kan icke gifwa sött watten: then syndige hiertans klällan kan ey heller annat upwälla än onska/ och på onskan följande jämmer och ålände: **Hwad ropar tu öfwer tin skada och stora wärk?** **Hafwer jag dock thetta gjort dig för tina stora misgjerningar/ och för tina starka synder skull/ låter sig then rättferdige Dommararen förliuda Jer. 30:15.** Synden är then bittra roten/ genom hwilken många besmittade warda; then wij ey skola upwåra låta/ efter Apostelens förmaning Ebr. 12:15. Synden är thet giftige Basiliskes ägg/ åter man theraf/ så måste man döo/ träder man thepå/ så får man en hugg-orm therut/ som GUDs Ande talar Esai. 59:5. Thet är efter Hieronymi förklaring: bedrifwer man synden sielf/ så drages themed döden öfwer hufwudet: tager man förargelse/ samtucker eller gör sig af andras synder deelaktig/ så gör man sig ock skyldig til samma straff med then som heune bedrifwer. Theraf säger Apostelen Jacob: **Sedan begiärelsen hafwer aflat/ föder hon synden/ men då synden är fullbordad/ föder hon döden Epist. c. 1: 15.** **Jesus bild** har ey heller annan warit än en synda-bild. Skyldig war Jesus i anseende til sig sielf: ett obesmittat Lamb. 1. Pet. 1:19. Men ansedd i sitt Prästerliga ämbete/ war han det ende GUDs Lamb/ som borttager werldenes synder. Joh. 1:29. Helig war Jesus/ affsondrad från syndare. Hebr. 7, 26. Men i återlösningens werket stadder/ war han then aldrastörste syndare/ som Lutherus honom kallar; i ty/at then som af ingen synd wiste/ honom gjorde GUD för öf til synd/ efter GUDs Andes förklaring 2. Cor. 5:21. Han war then rätta **xwz** eller synda-Bärare/ om hwilken Esaias talar c. 53, 4. Han bar wåra Frankhet och lade uppå sig wår sweda: han war then rätta synda-bock/ som folksens misgjerningar påtaga/ och i öfnen bortbåra stulle. Levit. 16: 21, 22. **GUDs barn sammaledes.**

Äf dem sieltwom och theas förderfwade natur kommer syndes nes last; men af GUDs nåd är thet/ at the ärkiänna sin syndas- skuld/ arbete på at afbörda den / läggian med barnslig tilförsiçt på Jesu skuldor / at han må afplana synda- skriften / taga henne af wägen / och någla wid korsset. Coll. 2:14. Ther- på igenkiännas GUDs utwalda barn / them Nåd och förlåtelse aldrig förnekas kan.

§. XXXIV.

GUD är tå GUDs barnas hoop en åländig hoop! ångest/ Nöd/ jämmer/ ålände och synd är theas fårg och l verie. Är det en klädnat / anständig at gifwa sina betiänte för en så- dan? ERre som himmelens och jordenes Konung är? Är det ett kärleks- tekn at utmärkas med / som ens håstigste fiender lust hade at intruckia? Är det ett nådes proof / som af högsta wrede utflyta plågar? Så dömmet ett kiohligt sinne om kor- sets tekn! Så tänker ett hierta som wid jorden hänger! Så ta- lar en siäl / som ey ännu smakat then tilkommande werlde- nes krafft! Ebr. 6:5. Men GUDs barn forstå sig bättre på thenna hemlighet/ dömma helt annorlunda / än utwärtens seer kan gifwa dem anledning til / taga förnuftet fångat under GHRisti lydno / och ärkiänna hans wägar fast fullkombligare / än alla menniskiors tanckar / ehuru orimeligit thet ock synes. I sieltwom sanningen wijsa the fromma GUDs barn thenna sin mening / när the under korsset

2. Förtroo sin saak GUDI medelst bönen /
och afwackta hans hielpande Nåd!

Pars
II.

§. XXXV.

Inder kroppen så klagar munnen: ligger siälen instängd in-
som ångstens murar / så utwidgar sig thes ropande så myc-
ket mehr: **Mins hiertans ångest är stoor.** Ångsten
kom

kommer från GUD som honom tilhanda sänder; GUDs barn sändan tilbakars med förtrolig suckan. Så rönes inbördes gemeenskap! Så yppar sig then hemlige förtrolighet! GUD förlustar sig i den lidande själen medelst ångestens inteknande: själen deremot förlustar sig i GUDI/ bemödar sig at utspana thes hemlighet; den träffar hon ock bäst uppå/ medelst idkesam åkallan; ty som hielpen på bönen oundwifeligen följer/ så blir ock til slutet uppenbart hwad i förstone lönligit och fördolt warit. David hade thenna konst wäl fattat; theraf låter han ock bönen wara sitt lidandes endaste läkeblad: När jag är i ångest/ så åkallar jag HERAN/ och ropar til min GUD/ så hörer han min röst af sitt tempel/ och mitt roop kommer för honom til hans öron. Psalm. 18: 7. Davids hog och tänckar woro wäl altid fäste på GUD/ som han war en mann efter GUDs egit hierta. 1. Sam. 13: 14. Dock tilstår han sielf/ at forset upmuntrade honom särdeles ther til: När jag bedröfwad är/ så täncker jag på GUD/ och när mitt hierta är i ångest/ så talar jag. Psalm. 77: 4.

§. XXXVI.

DWem skulle man ock heller förtroo sin ångest/ än GUDI/ som honom förtaga endast förmår? Trycker krigs-ångest/ hwem är wäl mächtigare at frälsa uhr fiende-hand/ än afwen HÄRARNAS GUD? ett blott ryckte kan tå draga Saul tilbaka/ ther han redan hade kringwårft David, och honom elliest ofehlbart fångat hade. 1. Sam. 23: 26, 27. Trycker hopp's-ångest/ så wete wij at hoppet/ som sig på GUD endast förlåter/ låter aldrig komma på skam. Rom. 5: 5. Och at utaf hoppande blir til slutet ett seende: ty om wij hoppas det wij icke see/ så wänte wij det med tolamod; talar Paulus Rom. 8: 25. Ansätter synd- och samwets-ångest/ at thet ena ångest-diupet brusar här/ och det andra ther. Psalm. 42: 8. GUD allena är

är mäktig at stilla des fräsande wågor / och stormande böljor / kan sättia ångestens haaf ett måhl före / och säja : Allt här in till skall tu komma och icke widare; här skola tina stälta böljor sättia sig. Hiob. 38: 11. Angriper döds- och helfwetes-ångest / strart finnes deremot een styrckande salva i GUDs eget löfte genom Hoseam Propheten: Jag HÆREN will förlossa them uhr helfwetet / och hielpa them uhr döden: död / jag skall wara tig ett förgift: helfwete / jag skall wara tig en plåga. c. 13: 14. Will försöknings-ångsten låta sig see / så må then stillas af Pauli försäkran: GUD är trofast / som icke låter eder frestas öfwer edra förmågo / utan gör på frestelsen en sådan utgång at I kunnen dragat. I. Cor. 10: 13. Slift finner den trogna Stålen / och uti alt ärfarer GUDs hemliga krafft / och tröstande Nåd!

§. XXXVII.

NÅ ångsten dämpad i hiertat / så tiltager hoppet om befrielse uhr nöden; theraf fortsaar ett GUDs barn i sin wörds-sama förtrolighet / och suckar: **Föder mig utur mine nöd.** GUD allena är then rätta nödhielparen. Hielpa låfwar han / låfwen håller han; är ey rikare på ord än på gierning. Nöden drifwer i trångsel / trångslen tillåter intet undwikande / hwarken til höger eller wånster; GUD allena är då mäktig at öppna medel och utwågar / ther elliest inga finnas. Mine hatare öfwerfölla mig i min motgångs-tijd / men HÆREN wardt min tröst / han förde mig ut på rymdena / han tog mig therut / ty han hade lust til mig / bekänner David Psalm. 18: 19. 20. Paulus skal ey annat säja / ther han innesluten låg innom bommar och jernportar / bunden med snättrar och klädior / en Angel af GUD i sänd wakte honom up wid midnats-tijd / förden ut / och stälten på frija fötter. Act. 12: 7. seqq. Mycket när war Sodoms förderf och åntelige undergång / dock

kunde GUDs fördolda godhet icke lämna Loth; then rättferdiga siälena. 2. Petr. 2:8. Utan förde honom ut/ och frällsen på bergena. Gen. 19:16. Israels barnas nöd i jernungnen Ægypten (Deut. 4:20.) gjorde them suckande / suckandet bewekte GUD til Nåd/ GUDs Nåd utförde them med sådan wårnat/ såsom en Orn utförer sina ungar / och bewarade them sedan som en ögna-steen. Deut. 32:10. II. Ann i dag är HÆRren GUD äfwen then / som förer neder til nödenes helfwete/ och tager ther ut igen. 1.Sam.2:6. Han är then som låfwat ey willa låta then rättferdiga blifwa i orod til ewig tid. Psal.55:23. Han är then som försäkrat: willia wara med i nödene/taga therut/ och låta til åhrö komma. Psalm.91:15. Löftets oryggeliga hållande gifwer orsac Honom therföre at prisas: HÆRre/ tu hafwer fört mina siäl utur helfwetit: tu hafwer behållit mig lefwande/ ther the i helfwetet foro. Psalm. 30:4.

§. XXXIIX.

MArgehanda nöd/ margehanda proof af GUDs hielpande Nåd! Särdeles är ingen nöd swårare at framhårda uti än dödsens-nöd. Krafterna bli utmarglade/ lemmarna hopdragne/ ådrorna uttorkade/ siälen så länge efterjagad i den usla kroppen/ at hon sitt hemwist omsider wiska måste och lämna öde; det aflöper ey utan smärka och qwahl. I medlertid gör ock Satan sitt bästa / kastar in irrige tanckar; nu om omöjelighet at winna syndernas förlåtelse; nu om GUDs odrägeliga wrede och rättferdighets stränghet; nu om dödsens faselighet/ helfwetits grymhet/ med mehra slitt. Hwar af ett GUDs barn lätteligen falla kan i förtwiflan/ och må wäl då ropa med Hisehia: HÆRre lisa mig/ jag lider nöd! Esai. 38:14. Satan betänar sig då af döden/ menniskians yttersta fiende/ 1. Cor. 15:26. Och ansätter då så mycket häftigare/ som han

han weet tiden wara kortare. Men ock then nöd öfwerwinner ett troget GUDs barn / såsom underwißt af GUDs hemliga wijsheet / at thet har en GUD som hielper / och en **HERR** re som ifrån döden frälsar. Psalm. 68:21. Frälsar ifrån döden; deels / at han lindrar wårken / stillar swedan / styrcker och uppehåller krafterna / at the i döds kampen uthårda kunna; deels / at han genom sin Anda förwißt den anfäktade själen om sin nåd / styrcker hennes troo / stadfäster hennes hopp / och öfwerdrager henne med salighetenes hielm / at hon Satans glöddande pilar themed afhålla kan. Bliw så i sin nöd försäkrad / at antingen hon lefwer eller döör / så hörer hon **HERR** ranom til. Rom. 14:8.

§. XXXIX.

SEn trogen själ som med GUDs hemliga wågar wahn och bekant är / faller så mycket lättare thenna kamp at kämpa / som hon sitt ögnemärke endast fäster på den / som allseende är / och mäktig at hielpa henne manligen frida. Själens förtrohet med sin GUD lærer henne det / och fördensfull beder: **See til min jämmer och ålände!** Ach en ljuflig harmonie! Ach ett fångnande återstecken! Then nödstadde själen kastar sina troos-ögon på den hjälprike GUDen; GUD tillbaka wänder sina nådes-ögon til henne. Så begiärlik then ålända själen är at see sin GUD / så af kärlek brinnande är den barmhertige GUDen at ansee henne igen. Själens yttrar sin långtan med Mose: **Låt mig see ditt Ansichte.** Exod. 33:18. Kärleksens GUD åskar ey mindre den förtroliga själes ljuftwa åskådande / och gifwer ett dylikt genswar: **Låt mig see ditt Ansichte!** Cant. 2:14. Wål kan ock then ångstefulla själen kasta ögonen på släkt / wänner och ansörwanter i nödenes tijd / i sin åländes-tijd; hwem är af dem så hårdhiertad / som icke då betyggar medlidande hierta / tröstande ord / och efter högsta gior-

lighet hielpande hand? Men hwad wilia the källor gifwa watur/
som sielfwa intet äga? Hwad wilia the biuda til hielpa/
som sielfwa mactlöse äro? Then jämmerfulla själen finner det al-
drabäst: ingen tröst will häfta: ingen hielp formå åstadkomma
then ringesta förfrifning: alt är kraftlöst/ utan saft/ utan must:
själen lämnas i ett tørt och törstigt land/ ther intet tröste-
watur uti är. Psal 63: 2. Lämnas i ett mactlöst tilstånd/ ther
ingen wederqweckande swalka tillsinnande är: til GUD allena
wänder hon tā sina tanckar; på honom allena kastar sina ögon;
efter honom allena längtar hon tā; yttrande sin förtroitiga me-
ning med David: Efter tig **HE**Xre längtar jag/ min
GUD jag hoppas uppå dig ic. Wändt dig til mig och
war mig nådelig/ ty jag är ensam och ålände: mins
hiertans ångest är stoor/ söör mig utur mine nöd: See
til min jämmer och ålände ic.

§. XL.

GUD allena anses tryggast i nödenes tijd: på honom alle-
na förtrostar man tā billigt. Davids försäkran må lända
til upmuntring: Tu **GUD** seer thet/ tu skådar wedermö-
do och jämmer. Psalm. 10: 14. Then siuke seer efter läkaren/
then sjöfarande efter något bråde at frälssa sitt lijf uppå/
när Skeppet brytes/ then nödstälte seer efter hielpare/
then fångne efter förlossare; altså seer ock den förlättna själen efter sin
GUD/ när hwilken hon weet sig sinna alt/ hwad henne til go-
do ttenar. **GUD** synes wäl undertiden wända bort sitt nådes-
lius/ och fördöija sitt Ansichte; theraf drages en mörk fruktans
moln öfwer den bedröfwade själen: Tā tu hordtolde titt An-
sichte/ förfräcktes jag/ tilstår David Psalm. 30: 8. Men så
weet likwis den trogna själen så wäl utaf **GUD**s maneer i thet-
ta fall/ at han allena drifwer sin lust med henne. Prov. 8: 31.
**Står bak om wäggen/ seer genom fönstret/ och glug-
gar**

gar genom gallret. Cant. 2:9. Hon weet/ at hiertat kan icke
 afwändas/ fast ögonen frånwände synas; griper förthenstul til
 sitt hemliga gewähr/ een förtrolia suckan/ säjande med David:
 Låt titt Ansichte lysa/ så warder mig hulptit. Psalm. 80:20.
 Strart finner hon sin troos wärkande kraft/ at GUDs egit
 hierta blifwit rört/ så at han tillstå måste: Tu hafwer tagit
 mig hiertat bort min syster kärä brud. Cant. 4:9. Röres
 GUDs hierta til nåd/ ny kraft finner tā then förtröstande sjä-
 len/ at hon från sitt åländes-diup kan upfara med wingar
 såsom en Orn/ löpa sin lidandes-bahn igenom/ och icke up-
 gifwas/ wandra på sin jämmerfulla stüg/ och icke trött
 warda/ efter GUDs egit försäkrande löfte. Esai. 40:31. Själ-
 len ärfarer tā/ at såsom HERkans ögon skåda all land/ så
 styrcker han likwål behanerligen them/ som af alt hierta
 hålla sig in til honom. 2. Chron. 16:9. Själens röner tā Da-
 vid: utsage wara af en owägerlig sanning: The som på
 HERkan see/ warda uplyste/ och theas ansichte kom-
 mer icke på skam. Psal. 34:6.

§. XLI.

Dock hwad gagnar stoppa ådrorna til/ ther kiällan ännu
 flödar? Hwad hielper afstjåra qwistarna/ ther roten
 ännu behållen är? Alltså batar det litet slippa jämmer och
 ålände i utwärtens måtto/ ther synden alt åländes-ursprung
 ännu hyses i hiertat. Therom är tā then ångslige själen måst
 bekymrad/ at hon then mördaren må blifwa qwitt/ then kiäl-
 lan må tilstoppa/ then roten må utrota/ på det hon sin usel-
 het med allone må entledigat blifwa. Det förtroor hon afwen
 sin GUD med een hemlig suckan: **Förlåt mig alla mina
 synder.** Intet är som mera skadar själens hemlige förtroen-
 de med sin GUD/ än afwen syndent. All förtrolighet fodrar
 eenig-

eenighet och nära förbindelse; men synden afstär förenings
band / skiljer GUD och menniskian från hwar annan.
Eesai. 59:2. Sinnets och seders likhet gör den bästa wänskap;
men ther syndarens wahnsart och okynne drifwer honom til
wänster / när GUD wil hafwan til höger / huru kunna the blif-
wa tillsammans? GUD är helig; menniskian är styggelse och
synd: GUD är ijdel lins / menniskian ijdel mörker: GUD är
rättferdig; menniskian är orättferdig; hwar gemeenskap
kan nu linsat hafwa med mörkret? eller hwar har rätt-
ferdigheten at beställa med orättferdigheten? Usintet /
swarar Paulus. 2 Cor. 6:14. Hiertat wil GUD hafwa til sitt
tempel och boning: **Min Son gif mig titt hierta / säger**
han. Prov. 23:25. Men derjemte heter det om thenna bonin-
gens tilredande: **Warer helige / ty HERREN eders GUD**
är helig. Levit. II:45. **Helig giäst / helig boning!** Ey wil
det sticka sig at införa Brudgummen i orena rum; själens
Brudgumme JESUS är wäl benägen at komma / ställer sig sielf
at klappa på wår hiertans dörr / then ther uplåter / til
honom wil han ingå och hålla **Nattward** med honom.
Apoc. 3:20. Men så nådig JESUS therutinnan är / så förtänkt
är ock själen / then andeliga Bruden / at reda sig til emot en så
helig och härlig Giäst.

§. XLII.

MEN finner sin oförmögenhet at fullgöra ett så heligt wärk /
förtroor så sin angelägenhet GUDI / at han henne från
synden rena och frija wille: **Förlåt mig alla mina**
synder. Emot GUD allena syndar man: **Tig allena haf-**
wer jag syndat / bekiänner den helige David. Psalm. 51:6.
GUD allena äger makten synderna at förlåta: **Hoo är en så-**
dan GUD som tu är / then ther synder förlåter? Frågar
Pro-

Propheten Michas. c. 7:18. Syndernas förlåtelse är ett nådes-wärk; theras anlites GUDs miskundande Nåd med Publicanens ord: GUD miskunde sig öfwer mig syndare! Luc. 18:13. Syndernas förlåtelse är ett förtient värk; grundat på Jesu blodiga förtienst; ty utan blods-utgiutelse kunde icke ske någon förlåtelse. Hebr. 9:22. Theras kastas ögonen på den sanskyldiga Koppar-Ormen CHRISTUM JESUM på korsens träå uphängd/ at han det förgiftiga synda-bettet hela och läka må. Ordet synd/ förer en til sitt åländes årtiänsel; theras nåden/ som uhr åländet frijar/ så mycket dyrare skattas. En beshynerlig tillämpning fodras ock; at hwad JESUS allom i gemeen förtient/ enom i synnerhet tilårkiänt warder; at man säger med Paulo: Jag lefwer nu i GUDS Söns troo/ then mig älskat hafwer/ och gifwit sig ut för mig. Gal. 2:20. Item 1. Tim. 1:16. Mig är barmhertighet wedersfaren ic. Och här med David: Förlåt mig alla mina synder. Thermed afbördar sig syndaren på en gång hela sin skuld/ och styrckes med den upfriskande Nådes-dagg tilbakars: War wid god tröst/tina synder förlätas tig. Luc. 7:48. Frij och ledig blir själen från syndenes band/ förnyar sitt förbund med Wännen JESU/ och med hans helig-gjörande Nåd smyckad/ kan försäkra sig om at wara och blifwa ett GUDS barn.

§. XLIII.

SA är då korsets teckn/ hwarmed the fromme och Gud-frucktige af GUDI här i werlden tecknade blifwa/ ett nådes-teckn/ ett kärleks-teckn/ ett förtrolighets-teckn. GUD tecknar thermed och urmärker dem/ som han för sina utwalda barn acktar och kiänner. Himmelen skal ju blifwa the utwaldas boning; til himmelen är ingen annan wäg än genom kors-et. JESUS är sielfwa wägen. Joh. 14:6. JESU wäg har warit en lidandes wäg; samma wäg måste ock then gå/ som i JESU

su lidandes frucht wil hafwa någon deel. Genom Jesu kors
 är himmelen öppnad: Jesu kors-fana är himmelens högsta
 prydnad: Jesu kors-teck'n skal och wara the Himmelsta inwä-
 nares tydeligste merke. Först draga swarta kläder/ sedan
 hwijte/ är the frommas rätta egenkap! först swartade af al-
 la handa ansåktningars häftigste hetta/ at the säya må: See
 icke thereafter / at jag så swart är/ ty Solen hafwer bränt
 mig. Cant. I: 6. Sedan hwijta; hwijte gjorde i Jesu rättfer-
 dighets rena baad här i tiden/ och ther i ewigheten hwijte
 fundne bland Helgonens obestrisweliga härlighet; så at när
 thet frågas bland then utwalda hopen: Hoo äro thesse/ som
 uti the hwijta kläder klädde äro? Skal ther swaras: The-
 se äro the / som komne äro utur stoor bedröfwelse/ haf-
 wa twagit sin kläder/ och gjort them hwijt i Lamsens
 blod. Apoc. 7: 13. 14. Först förthenstill dricka utaf bäcken/
 sedan uplysta hufvudet. Psalm. 110: 7. Först döo/ sedan les-
 wa: först lijda/ sedan regnera. 2. Tim. 2: 11. 12. Angest/ nöd/
 jämmer/ och alände gå förut; tröst/ hielp/ hugnat och
 härlighet följa efter: Först kämpa/ sedan krönas: ingen
 krönes/ utan han redeligen kämpar. 2. Tim. 2: 5. Först
 löpa/ sedan undfå lönen. 1. Cor. 9: 24. Först tiena/ sedan
 blij tient/ och niuta en Herres rätt/ efter liknelsen. Luc. 17: 8.
 Thet alt är GUDs barnas ordenteliga wäg!

§. XLIV.

Omringiangeligit är det; skal himmelens frögde-saal en
 gång intagas / så måste jordenes jämmerdaal först ge-
 nomwandras. Tråldoms huset Egypten, och frihets lan-
 det Canaan, gränsa ey så när / at ju icke wild ödemark igenom-
 gås och fahrliq wandring uthärdas måste/ och det i många år:
 jordenes Egypten och himmelens Canaan stilsjer och en stoor widd
 ifrån hwar annan: hela stuttijo ja ottatijo åhrs tijd tilbringar
 män-

mången/ förr än han binner lyckta sin wandring/ lämna jorden och intaga himmelen/ ey utan föregången mycken anfäktning/ och margehanda plågo. Underligt är GUDs råd/huru han the sina förer/men ock therjemte härligit: **HERRans** råd är underligt/ men han går thet härligen igenom/ talar Esaias c. 28. ult. The frommas wågar i thenna wilda werldenes öcken äre idel under-wågar. Sap. 10: 17. Ingen förstår sig uppå at dömma en rätt Christen/ som icke sielf är wahn wid **CHRISTI** kors: Genom olycka föres til lycka: genom ångest til frögd: genom jämmer och ålände til hugnad och härlighet: genom mycken bedröfwelse in i GUDs Rike/ thet må wäl heta: **HERRen** förer sina heliga underliga. Psalm. 4: 4.

§. XLV.

The frommas kiännemärke är theremot det / at the förstå GUDs hemliga wijsbet/ som under korset förborgad ligger/ söka således at styrcta sin förtrolighet med GUDI/ dermedst/ at the åtalla honom ståndigt/ och afwakta hans hielpande Nåd. Theraf hånder/ at the aldrig finna någon ångslans-börda wara af den tyngd / at ju icke GUDs tröstande Nådes-rikedom wida behåller öfwerwicketen: Såsom **CHRISTI** lidande är mycket kommit öfwer oss/ så kommer ock mycken hugswalelse öfwer oss genom **CHRISTum**/ säger Paulus 2. Cor. 1: 5. Ther är grunden til alla Chr: stnas lidande/ grunden til theas tröst in-fattas och theruti. Ey kunde the frommas lidande ansees för kiärligit / hållas för saligt/ther thet icke ågde thenna öfwerstrift: **CHRISTI** lidande; men sedan then wunnen är/ så ikläder thet ock hel annan art. The fromme lida med **CHRISTO**/ och **CHRISTUS** lider i them; thet gör en inbördes deelactighet i lidandet/ deelactighet i hugswalelsen måste ock nödwändigd följa/ efter Pauli slut-regel 2 Cor. 1: 7. Huswudet och lemmarna stå i denna strid för en Mann. Korsbågaren är instiänt/

utdrickas måste han. Hustruudet **ES** Kristus har druckit thet må-
 na theraf; lemmarna måste ock fullgöra sin plick/ hwar och en
 efter det mått / som för honom instiänkt blifwer. Theraf säger
IESUS: Min kalck skolen I dricka. Marth. 20: 23. Såsom
 då **GUDS** barnas lidande blir **IESU** lidande/ at thet heter: Saul,
 Saul, hwij förföljer tu mig. Act. 9: 4. Alltså blir ock **IESU** nå-
 des rikedom theras lustigste tröst och läkedom: således trösten
 otalige resor större än selfwa ålåndet: ålåndet timmeligit;
 trösten ewig: ålåndet åndeligit; trösten oändelig: ålåndet men-
 nisligit; trösten Gudommelig: ja den ringaste droppe af
GUDS hugswalelse-kalck mächtigare at trösta/ än hela werlde-
 nes ålände at ångsta och bedröfwa.

§. XLVI.

MEn thenna Simsons gåta hitta intet alla uppå/ utan de som
 så Simsons kalf at plöja med. Allena de/ som med wördnad
 efterforska denna hemlighet i **HERANS** Helgedom/ jag menar/
 i **GUDS** Ord flitigt ransaka; the finna kofssets hemliga wijschet
 igen/ lämna sig så med ödmuikhet under **GUDS** styrande hand/
 och med stillhet ansee hans underfulla Nåd. The allena årtiän-
 na kofssets börda för **GUDS** kärleks högsta stiänkt/ och ju diupa-
 re the sig i den tanctan insänctia/ ju högre upstiga the til **GUDS**
 fördolda wijschets nåde-rika kunskap. The allena fatta kofssets
 margehanda nytta/ at det tienar til godo/ lærer kiänna ålåndet/
 förer på ödmuikhetenes bahn/ dämpar kärlek och lusta til werl-
 den och t: etta säfängeliga/ upwäcker theremot helig längtan til
 himmelen och det oförgiängeliga: hwaraf the mitt under sina
 swårheters tyngsta börda/ finna sina sinnen lättade af **GUDS**
 styrckande Nåd. Ja så förnögdde at the en helig fångnad och
 glädie theröfwer förspörja låta/ och kunna säja med Paulo: Jag
 är i outhärlig glädie i all min bedröfswelse. 2. Cor. 7: 4.
 Kroppen full med lidande/ siälen full med glädie. Sål-
 samt

samt lidande/ salsam glädie: Wij warda allestädes trängde/ men wij ängslas intet: wij bekymras/ men wij gifwa oss icke öfwer: wij lida förföljelse/ men warda icke öfwer- gifne: wij blifwa undertryckte/ men wij förgås intet: wij umföra alltid **HE**Xrans **IE**su död på vår lekamen/ på det **IE**su lijf må på vår lekamen uppenbart warda/ talar annorstädes Apostelen 2. Cor. 4: 8. 9. 10. Förborgat är **G**UDs barnas lijf här i tiden/ under mycken swaghet/ mycket alände/ mycken nöd och jämmer/ at thet mehr för en död/ än för ett sanfärdigt lijf hållas må; men i ewigheten skal det få sin rätta glants/ i kraft af **IE**su död/ som här har varit theras fördolda lijf: Thet är icke änn uppenbart hwad wij warda stole/ talar Johannes, men thet wette wij/ när **ES**Xristus blifwer uppenbar/ då warda wij honom like. 1. Joh. 3: 2. Like uti härlighet/ som här varit like uti ströplighet; at således sannas/ hwad åter Paulus härom säger: Edert lijf är fördolt med **ES**Xristo i **G**UDI; men när edert lijf **ES**Xristus uppenbarat warder/ då warden och I uppenbarade med honom i härligheten. Col. 3: 3. 4.

Thet är det hemlige förtroende emellan **G**UD och the fromma!

§. XLVII.

Sin medlemm i thenna the frommas Societet har vår Sal. Christendoms Syster jemwäl varit/ och fördensfull wärkeligen smakat fructen af the frommas gemenskap med sin **G**UD/ både i sorg och i glädte/ både i lidande och i hugswalelse. Hennes egit wittne är i thetta måhl det aldrakraftigste. Sielf har hon kiänt en frätande döds-ängest i sitt hierta; sielf har hon therom wittnat med en idkesam klagan: **M**ins hiertans ängest

är stoor. Hiertans ångest/hiertans roop! Thet förra är teckn til ett diuvt ålände; thet senare/ teckn til en diuvt suckan: Utur kulone åkalla **HÆRans Namn**. Thren.3:55. Utur diuven ropa til **HÆRan sin GUD**. Psalm.130:1. Thet är wisselig teckn til ett ångest-diuvt/ubr hwilket ingen räddning synes. Dock/ hiertans roop/hiertans tröst! Aldrig har ångest-mörkret så omhwerft hennes bedröfwade siäl/ at icke nådes nes lius med sina glänssande strålar inträngt/ och fördrifwit hennes ångest-fulla mohn/at hon säja kunnat med Micha: **Om jag sitter i mörkret/ så är dock HÆRan mitt lius**. c.7:8. Och med David: **Tu uplyser mina lyckto/ HÆRan min GUD gör mitt mörker lust**. Psalm.18:29. Aldrig kunde ångest-swårdet så ofta gå genom hennes ädla siäl Luc.2:35. at icke GUDs tröstande Nåd träget och troligen sökt/ förnyade hennes glädie-lij; ty the som **GUD söka/ them skal hiertat lefwa/ försäkrar David Psalm.69:34**. Aldrig kunde ångest-bördan så förswaga och förminsta hennes krafter/ Syr.38:19. at icke Andans krafft/ som i de swaga mächtig är 2.Cor.12:9. upfylte hennes hierta med inwärtens glädie/ och med glädien uppehölt hennes naturliga lijf: ty ett gladt hierta är menniskians lijf/ säger Syrach c.30:27. Hon altså städse funnit orsak at prisa sin **GUD** med David: **Om jag mitt i ångest wandrar/ så wederqwecker tu mig**. Psalm.138:7.

§. XLIX.

Nöd/ jämmer/ ålände och synda-meen hafwa när wår Sal. med-Syster warit ångstens stallbröder och följeslagare. Nöden har fodrat ett utförande/ jämmeren och ålåndet ett tilseende/ synden ett förlåtande. Thersfore hon suckat: **Födr mig utur mine nöd: see til min jämmer och ålände: och förlåt mig alla mina synder.**

uti

Uti alt har til GUD varit hennes endeste flyckt / at hon sagt med Församlingen :

Jag flyr altså til dig
 I thetta mitt ålände/
 Jag faller dig i famn/
 Gör på min nöd en ånde/
 Hoos dig är hielp och tröst
 Hoos dig är råd och dåd /
 Hwar morgon är ock ny/
 Din godhet och din nåd !

GUDS Nådes-sötma har hon ock i alt wärkeligen smakat. Ingen nöd har tryckt henne så hårt / at icke HERren som är ett bestjärn i nödene Psalm.9:10. har öfwer-täckt henne i sine hyddo i ondorn tid / förgiömt henne hemliga i sitt tiäll / och uphögt henne på ene klippo. Psal.27:5. Ingen jämmer varit så swår / at icke HERren sedt thet til / then samma borttagit / åtminstone lindrat. Intet ålände så stort / at icke HERren henne uthulpit / och hon således ärfarit / at thens åländas hopp icke förtappat warder ewinnerliga. Psalm.9:19. Intet synda-qwaal har varit så odrågeligt / at icke åtanckan af Jesu ostyldiga qwaal / thet han för synderna lidit / det samma lättat och dämpat. Jesu blods-krafft med trona tilågnat har meddelt henne den otwifwelacttiga tilsäjelse / at ock alla hennes synder thet med aftwagane blifwit. 1. Joh. 1:7. Hon förthen skull utan fläck / utan strynck / o / hårlig / helig och ostraffelig för sin själ: Brudgumme Jesu en gång skulle framtråda kunna. Eph.5:27.

§. XLIX.

Älsom då then helige och fördolde GUDen under korsets tryckande ock / låtit wår Sal. Syster få wetta sin wiljas hem-

hemlighet. Eph. 1:9. Så har ock hon emot sin GUD städse betygat ett förtroligit och förtroestefult sinne. Förtroligit thermed / at hon wördsamligen kyst den slående handen / toleligen dragit then pålagde bördan / och sagt med Församblingen:

Hwad GUDI tackes taar jag ann /
 Jag will heel tolig wara /
 Han är alleen som hielpa kan /
 Mig i min största sakra /
 Fast nöd och qwahl förutan tahl
 Til döds mig willia trycka /
 Kan HERren mig dock wäldelig
 Ifrån then plågan rycka.

Således hållit sig til sin Återlösare JESUM: warit en Ande med honom. 1. Cor. 6:17. Och af hans fullhet fått nåd för nåd. Joh. 1:16 Smakat then ena nådes-swalkan efter then andra; hwilket ock så hårt förbundet hennes hierta in til sin JESU hierta / at hon åter utbrustit med frimodighet:

Nöda sorg och ångslan /
 Med all hiertans fångslan /
 Synd och dödsens qwahl /
 Skola mig en skilja
 Mot min JESU wilja
 Från GUDS barnas tahl /
 Therpå jag så natt som dag /
 Til min GUD min suck wil sända /
 Til min wandrings anda.

S. L.

In förtröstan på Andans kraftigste bistånd har hon the med
 låtit förstå/ at hon mitt uthur ångestens diup kunnat fram-
 wisa ett gladt hierta/ gladt uti GUDI/ frögdande sig i GUDI
 sinom Frälsare. Luc. 1:47 At hon säja kunnat med David: Mitt
 hierta gläder sig/ min GUD at tu så gierna hielper Psal. 13:6.
 och af Psal. 31:8. Jag frögdar mig och är glad öfwer tin god-
 het/ at tu anseer mitt ålände/ känner min siäl i nödene/ och
 öfwer gifwer mig icke. Thenne inwärtens förnöjande glädien
 alt starkare och starkare dragit hennes längtan från jorden til him-
 len/ at hon med Paulo: åstundat skiljas hadan/ och wara med
 Christo. Phil. 1:23. Med Församblingen sin tancka yttraude:

Här är ijdel sorg och jämmer/
 Ångest och bedröflighet/
 Som mitt hierta städes klämmer/
 Och min glädie säncker ned;
 Ty wil jag alt öfwer gifwa/
 Och hoos tig/ o Jesu/ blifwa/
 Til tig all min åtrå är/
 Jesu jag tig hafwer kiär.

S. LI.

Hu mera då kropsens krafter aftogo/ ju idkesammare lyfte hon
 sin ögon up/ och med tågnad wäntade sin annalkande för-
 löfning. Tilfatte änteligen döden then yttersta fienden/ så war
 det så långt från henne/ at fruckta sig för den gästen/ at hon fast
 mehr ansåg honom för en god mann/ then henne goda tijen-
 der bärande word. 2 Sam. 18:27. Hennes hemlige förtrolighet
 til sin Jesum; Jesu uti själen tillbaka tryckte kärleks-hemlighet/
 gjorde hennes hierta in i dödsstunden så frimodigt/ at munnen
 tydeligen utbrista kunnat:

J

I GHRisti såår jag somnar in/
 The rena mig från synder min/
 Ja GHRisti död och dyra blod/
 Thet är mitt lijf/ min prydnað god.
 Thermed jag wil för GUD bestå/
 När jag för dommen skal framgå/
 Med frögd och frijd faar jag nu hånn/
 GUDs barn här döör / dock lefwet änn.
 Nu wäl o död! tu förer mig/
 Til GUD at lefwa ewiglig/
 Af GHRisto är jag renad wäl/
 Anamma nu/ o GUD/ min siäl!

Straxt fölgde fullbordan på sielfwa önskan. Jesu förtroltge
 geenswar hördes uti siälen/ des lifswa Brud: I dag skal tu wa-
 ra hoos mig i Paradis. Luc 23:43. Jesus som sanfärdig är/
 och troo håller ewinnerliga. Psalm.146:6. Fullbordade sin nå-
 dige tillsjelse/ och i en frijdsam stillhet tog siälen til sig i sitt him-
 melsta Rike. 2.Tim.4:18. O ett saligt Rike!

S. LII.

SÅ förändras GUDs barnas tilstånd! jorden lämnas/ him-
 meln intages: det förgiangeliga ikläder sig oförgiän-
 geligheten/ thet dödeliga ikläder sig odödeligheten. Hwar är nu
 then klämmande ångest? Hwar är nu then trångande nöd?
 Hwar är nu then plågande jämmer? Hwar är nu thet qwåljän-
 de ålände? Hwar äro nu de fångslande synda-bottor? öfwer
 hwilka wår Sal. Syster i sin tijd klagade; allesammans borto:

Hennes jämmer sorg och ålände/
 Är nu kommen til en ånde;

Hon

Hon hafwer dragit **CHRISTO** oof/
 Ur bleswen död och lefwer dock!

The utwaldas fullkomligste himmel weet ey af slike ofullkomlig
 hets släktar: intet besmitteligit kan ther inkomma. Apoc 21:26.
 Hon som här med **CHRISTO** har korsfäst warit i swaghet/ lef-
 wer nu med **CHRISTO** i **GUDS** krafft. 2. Cor. 13:4. Hon som här
 har umfört **JESU** död på sin lekamen i jämmer och ålände/ skal
 en gång umföra **JESU** lif på samma sin lekamen uti frögd och
 glädie. 2. Cor. 4:10. Hon som här har burit then jordiska Adams
 liknelse uti uelhet/ bär nu thens himmelskas liknelse uti härlig-
 het. 1. Cor. 15:49. Hon som här har sedt sitt namn skrifwit bland the
 ångest-fullas tabl på jorden/ frögdar sig nu at see thet skrif-
 wit stå/ bland the af glädie lefwandes- tabl i Himmelen.
 Luc. 10:20. Philip. 4:3. Har altså funnit/ at **GUD** på all
 hennes jämmer en ånde giört. Psalm. 57:3. Har årfarit/ at
HERRen giör all ting wäl i sinom tijd. Eccles. 3:11. Kan
 således nu glädia sig i Israels Heliga. Esai. 29:19. At han
 henne uttagit uhr ångest och doom Esai. 53:8 Uphäf-
 wit uhr dödsens portom. Psalm. 9:14. Och lämnat henne
 orsat at tiltala sin siäl: War nu tilfrids min siäl/ ty **HERR**-
 ren giör dig gode; tu hafwer uttagit mina siäl utu dö-
 denom/ min ögon ifrån tårar/ min foot ifrån fall; nu
 får jag wandra för **HERR**anom uti the lefwandes lan-
 de. Psalm. 116:7. 8. 9. O ett heligt land! O ett härligit land!

§. LIII.

Ghen högste Helige **GUD**en har ock efter sitt allwisa behag/
 nyligt kallat til sig wår Sal. Systers efterlämnade enda
 spåde Son. Sielf har Moderen i lifstiden önstat/ at han med
 henne til Grafwen följa måtte; önstan är ock efter Moderens
 död fullbordat bleswen. Förutseendet af det myckna onda/ han
 i werb

i werlden hade at utstå / thet emot förnøjelsen af det lycksaliga ewigt-beständiga goda / som hon nu snart wäntade / har bractt det blödiga Moders hiertat til en slikt önskan. Jesu then nådesulle / hwilkom hon thenna sin längtan i förtrolighet öppat / har lika såsom försäkrat henne om ett nådigt bifall / så at hon ock i samma förtrostan tryggeligen insomnat i en salig stund. Jesu försäkrande löffte är ock wärckeligen hållet blifwit. Såsom då then lilla Sonen sin mästa lefnads tid haft under sin Moders qweed ; så får ock det späda Liket nu ligga wid sin i tiden ljuwesta Moders sida / och följa henne i den mörka Grafwen ; bägge med hwarannan fagna sig af en för alla rättfärdiga själar tilredd himmelsk glädie / och oändeligen saligt tilstånd. O förnøjelig glädie ! O ewigt-warande wälstånd !

S. LIV.

Jg / o ! sorgbundne nu frånwarande Mann och Maka angår thetta dödsfall närmast / trycker hårdast. Wissertlig war det för dig en bedröfwelses och ångests-dag / en mörfers och dimbos-dag / en molns- och töckens-dag. Zeph. 1: 15. När rycket de tijender tilbrakte / at tur på jorden kiäreste Skatt förlorad war : wissertlig wille hiertat storkna i ångest / när ögonen thet swarta insegel warse bleswo : wissertlig dofna de hela kroppen af matthet / fingrarna nekade giöra sin tjenst / när the thet Sorge-Bref upbryta skulle : then flena tröst / som förut war i hiertat / gjorde mehr betydmer än plågan sielf. Sap. 17: 13. Frucktan och hoppet täslade om öfwerwicken / till thet tydelige och omständige ord frambrakte then sorgeliga sanning. Man undrar det ey : mista sin ögons-lust Ezch. 24: 16. och det bitterda / i första ungdoms-blomman / thet sammanlefnaden utt ett hierta och en själ sin begynnelse tagit / och inbördes hugnad af hwarannan som bäst til wäntande warit / läter ey aflöpa utan hiertans innerlig sorgelidning. När

När Döden ett nyknutit Kiärleks-Band afftiår / och sönderri-
wer det hierta / som af tvenne nyligen förenat blifwit / så må
thet wäl beta:

En är bittrar' sorg och gråt /
Än död' still' säta Makar åt.

Doct låt det wara tin tröst: Förutgångit är icke förlorat.
Tin i tiden liufweste Make kommer wäl intet mehr til dig /
men tu wäntar genom GUDs Nåd en gång komma til hen-
ne. 2.Sam. 12:23. Synes allenast förlorat / men är doct behäl-
len: förlorat i jämmer / behållen i glädie: förlorat i synd /
behållen i rättferdighet: förlorat i ålände / behållen i här-
lighet. GUD som rijsk är af tröst / försegle genom sin Anda
krafteligen / thenna och annor tröst i ditt beängstade hierta!

§. LV.

Eder / I högt-sörjande Föräldrar / Eder borde wäl ock tröst
meddelas af GUDs Ord / all lefwande tröst- och hugswa-
lles endeste Springe-Källa. Eder synes naturen warit oblijd /
som ändrat sin ordning / förr nederlagit Eder kiäreste Dotters
blomstrande Roos / än edra egna blomstrande Mandel-tråäd.
Ecclef. 12:5. Men såsom I så wäl wahne ären / med rijsk och
öfwerflödande Andans Nåd / at ösa hugswalles-watn uhr Is-
raels hälso-brunnar för andra / så 'ärer Eder sielfwa ey heller
tryta lefwande och kraftig tröst i detta måhl / then all tröst- och
hugswalles GUD intryckta täckes i Edra ängstefulla hiertan /
förbinda det han särat / hela det han slaget hafwer ! Ett allena
påminnes wälment: Bättre förutsänt / än efterlämnat !
efterlämnat i sorg / wederwärdighet / jämmer / kan stee ock män-
ga lyckans ostadiga omstiftelser ; men nu förutsänt til the rätta
frijds-huus / hwilkas högd lyckones stormwäder icke befructar:
förutsänt til oföränderlig glädie / himmelsk sällhet / ewigt-
wa

52 Inb. heml. förtr. emellan GUD och the fromna.

warande ndise. Hwad the lefwande ärfara måste i tiden / det är owist; men hwad the i HERANOM döde wärckeligen äga i ewigheten / det är wist: wissheten af det senare uphåttwer då billigt owissheten af det förra / och kommer Eder / samt med Edra sörjande kiäre anhörige / ja ock oss alla / at stadna i den wissaste Salomos bästgrundade mening / at wij säja: Eccles. 4:2. **The döda äro mehr til at prisä / än the lefwande!**

§. LVI.

Distom allenast sluteligen / at när wår dödsstund kommer / och wij hädan fara stole / wåra siälur må tå med thessa rättferdiga siälarna i the lefwandes knippa / när HERANOM wårö GUD / inbundu warda! 1. Sam. 25: 29. **AMEN!!!**

PER-

PERSONALIA.

I **W**rans **I**esu Högstwälsignade
Ramn!

Huruwäl at dygden / i sig sielf / är af så
ädel art och dyrbar natur / at hon hwar-
ken tarfwar eller äskar någon främman-
de prijs och berömmelse / utan är be-
nögd med sitt egit goda samwetes wit-
nesbörd; så tillåter likawäl icke de dygdälskandes tack-
samhet emot **GUD** och sin nästa / annat / än thet bör
then som här i werlden en dygdig wandel fördt hafwer /
både under sin warande lifstijd älskas och ähras; jäm-
wäl efter sin död / med ett lofligit eftermähle ihogkom-
mas. Hwarmedels / jemte annat / de efterlefwande
til särdeles exempel och efterdöme uti dygdens och ett
ärbart lefwernes efterfölgd / märkeligen upwäckte war-
da. I anseende til sådant / kan man efter den både
Christelige / så wäl som uhrgamle och prijswärde pläg-
seed här i vårt k. sädernesland / icke underlåta / wid
denna wår Sal. Christendoms Systers / Gudfrucht-
ige och dygdesamma Matronans, Hustru **INGA LY-**
SINGS Tordefärd / **GUDI** til lof / och hennes wäl-
förtiente beröm / korteligen berättta om hennes härkomst /

PERSONALIA.

födelse/ upfostring/ wackra förde lefwerne/ samt salige af-
 stied. I den wisa förmodan/ at ingen lærer tröttnas
 wid/ at höra hennes lefwerne uprepas/ som i sin en-
 faldighet/ intet högre har önskat/ än at hugna män-
 ga/ och tiena alla/ den korte tijd hon här lefwat haf-
 wer. Them therföre til tröst som giärna hade önskat
 henne/ om GUD så behagat/ ett längre lijf; och nu
 hierteligen beklaga hennes/ efter menniskeligit omdöme/
 alt förbittida hädanskillnad/ från detta timmeliga om-
 gånget; wil man upräkna med hwad Gudachtighet/
 heder/ ynnest och skickelighet hon här lefwat/ och i
 hwad Gudelig beredelse/ tolamod och troo hon affom-
 nad är. Men man måste begynna ifrån den tijd hon
 först begynte at döo/ thet är ifrån hennes börd och
 födelse.

Hwilken/ efter Högste GUDs/ allas våra lijfs-
 HERes nådige försyn och allwisa styrelse/ har sig till-
 dragit åhr efter wår Frälsares IHS Kristi hugnerika Fö-
 delse/ 1679. den 17 Augusti, som war en Sondag; i
 Nwillinge församling och Prästegård/ i Öster-Giötl-
 land; af sådane hederlige Förältrar/ som warande
 Kyrckioherde Jolef i denna högförnähme St. Jacobs
 församling/ af allom som här tillstådes äro/ nogsam-
 t äro bekante. Hwilka hennes f. Förältrar/ såsom de
 wäl wiste/ huru jordiska Förältrar/ ehuru förnähma/
 frome/ och Gudfruchtige de äro/ slätt intet kunna giö-
 ra

PERSONALIA.

ra til sine Barns rätta lyckfalityet / så framt de icke få
 GUD til Fader i himmelen / och den Christeliga För-
 samlingen til Moder på jorden; ty hafwa de billigt
 skattat det för sin första och högsta omsorg / huru den-
 ne deras k. Dotter / måtte medels det heliga Döpelsens
 bad komma til sin Återlösare Jesum; blifwa med hans
 Blod renad ifrån sina synders smitto / och såsom en
 sann ledamot så dehl i Jesu andeliga kropp / hans he-
 liga Kyrckia och Församling: såsom hon och följande
 Sundagen / efter den naturlige / til den andelige nya
 Födelsen / genom der til budne Medelpersoner är besor-
 drad / bekommandes efter sin k. Faders första Hustru /
 det namnet INGA, med hwilket hon och då blef inskris-
 wen i lifsens Boof. Öfwer denna dyrbare GUDs
 Nåd / at deras k. Barn / nu medels GUDs Faderliga
 förbund war försäkrad om barnskapet och den ewiga
 saligheten / wore de hiertans glade; och satte sig nu fö-
 re / huru de likmätigt det förbund och löste / som giordt
 war wid Döpelsen / all tidig försorg draga skulle / hu-
 ru hon alt ifrån barndomen / efter som åhren och åldren
 det medgifwa kunde / til GUDs och Frälsarens Jesu
 rätta kännedom / sanna dyrckan och fruchtan / måtte
 flitigt och alswarsamt blifwa hållen: samt uti alla
 Christeliga dygder och sitt kiöhn anständigige seder och
 wetenskaper upptuctad / på det hon den i Döpelsen
 skänckte nåden och trösten stadigt i lif och död behålla
 måt-

PERSONALIA.

mätte. Men under sådana Föräldrarnas Christeliga omtänkar och försorg / förekom dem den nådige GUDen / som til hennes uptuchtelse i sin helige försyn / andra / intet mindre trogne och kiärlige medel / förutsedt och förordnat hade. Ty när denne Sal. Matronan på andra åhret / skulle ifrån Moderens bröst afwand blifwa / tog hennes f. Mor-Moder / nu hos GUD Sal. Prostinnan i Hällestad / henne til sig / någon liten tid där at blifwa; men i medler tid gaf GUD den nåden / at den lilla Dottren med sine liuflige later och åtbörder / så intog icke allenast wäl bemälte sin f. Mor-Moders / utan och beshynnerligen sin f. Mor-Faders / nu mehra hos GUD Sal. Probstens hierta / at de med Föräldrarnes samtycke / beslute / henne hos sig behålla / och alt framgent om hennes upforstring wårda. Såsom då ofta-bemälte hennes f. Mor-Moder war een exemplar, både Gudelig och huusachtig qwinna / och hon så wäl som hennes f. Man / redan befunnit hwad för hårligit och qwick ingenium som GUD henne med begåfwat / ty gjorde de sig så mycket större omsorg / huru hon fuller först och för all ting til Gudachtigheten / som grunden är til en sann Christendom / nyttig til alt / och wågen til saligheten; men der hos til huusachtighet måtte troligen underwisad blifwa. Hwar til och den gode GUDen gaf den wälsignelsen at hon snart och färdigt fattade / så wäl de dageligen öflige Bönerne
utan

PERSONALIA:

utan Book / som innan / Christendoms stycken af Ca-
techismo, de förnämsta kiärn språken af den Heliga
Skrift; blef och wand' til at siunga Psalmerne / läsa
Kyriobönerne / samt at rätt höra GUDS Ord / göra
åthskillnad på hwad som handlas i Predikningarne /
lära / minnas och slicka sitt lefwerne der efter; hwar-
utinnan / så wäl som skrifwande och räknande / hon
med ingen större trohet och flit af Præceptoren blef
underwisad / än hon deremot / alt som hennes unga
åhr och förstånd sådant tola kunde / alt sådant wäl fat-
tade och berömlige framsteg dageligen wisade.

När denne gode Gudachtighetens grund så wäl lagd
war / och åhren mehra tiltogo / har hon så wäl och be-
synnerligen efter sin kiäreste Mor-Moders trogne an-
ledning / som egen medfödd lusta / lagt sig all winning
om at få en god undertwising och grundelig kunskap i
hushålds-saker / särdeles de som för qwinnoktionet nö-
digare äro; hwarutinnan hon ock / medels GUDS
wälsignelse och bistånd / efter handen / gjorde sådane
framsteg och prof / så at så wäl der wid / som alt sitt
företagande och wäsende / gjorde icke allena ofta bem:te
sin f. Mor-Fader och Mor-Moder / utan och sielfwa
Föräldrarna / så ofta de sine f. Swärfolk besökte / een
sådan förnöijelse / at de sågo sin hiertans lust och glädie
på henne. Swilken hugnad storligen föröktes / då
hon A:o 1692 / warandes på sitt 13:de åhr / samt
med

PERSONALIA.

med sin *f.* Syster / som i samma lyckliga Schola hos deras aldraktiäreste Mor-Fader och Mor-Moder varit / ifrån samma kiära huus uphåmtade blefwe til Stockholm, dijt deras *f.* Fader / medels GUDS underliga försyn / af Hennes Kongl. May:t den Stora och nu högst Sal. Sveriges Drottning / ULRICA ELEONORA, til des Hoff-Predikant någon tijd tilförene allernådigt kallad war. Såsom hon nu mehra stadigt / samt med sine *f.* Syskon / war i sine *f.* Föräldrars huus / och nu mehra bättre lägenhet hade at ostare komma i GUDS huus än tilförene / märkte Föräldrarna med synnerlig stor lust och nöije / hwad besynnerlig hiertans kiärlek hon hade til at i Kyrkian höra / och hemma låsa GUDS Ord / i Bibelen och andra Gudelige Böcker: medels / hwilket söta GUDS Ords slitige betrachtelse / GUDS Ande det wärckade / at hon så mycket bättre lärde kända / så wäl på den ena sidan / sina stora syndiga swagheter / hwar öfwer hon upwäcktes til en hiertans ruelse; som på andra sidan / sin *f.* himmelske Faders aldrig tilfyllest beprijlige trohet och barmhertighet / som han emot henne wisat i nya födelsens och förnyelsens Nåd / den hon med innerlig hiertans tacksamhet / ärkiände / siungandes / låsandes / bediandes och åkallandes GUDS stora och aldrabeligaste Namn. Icke mindre Gudelig andacht syntes hos henne / när hon / samt med sine *f.* Föräldrar och Syskon / ginge til Skrift / undfingo Ab-

solu-

PERSONALIA.

Solutionen, och beginge H^EXrans högwärdige Nat- ward / sin troo til styrckio och lefwernets förbättring. Såsom nu een gnista när hon uptänd warder / med sitt skeen och låga sig så wisar at sådant intet kan bli förborgat; och såsom de härlige Rosor och Blomster med sin skönhet nu i denne / GUDi lof / ljufligaste Wäretiden / hafwa bewekt alla rätta älskådare til kärlek och lust / samt GUDs lof och prijs; altså har och den sanna Gudachtigheten / som med flere härlige dygder lyst hos denna wår Sal. Christendoms Syster / ick kunnat blifwa fördolde / utan / såsom hon een särdeles gåfwa af GUDs Ande hade / i alt sitt omgånge och ått håttwor / at wara tåck och stickelig / så har hon och giordt sig angenåhm / och wunnit så wål alla andras kärlek och behag / som hon i Gudsfruchtan hade lyckan til at blifwa närmare bekant och umgås med; som särdeles hos nu frånwarande Pastorn, wid Kongl. May:ts Guardie, Mag. ANDREAS WESTERMAN, hwilken A:o 1699. af hennes f. Fader / Herr Ryrkiöherden / war / såsom en adjunctus antagen / honom til hielp i des åmbete. Och såsom han dageligen wistades där i huset / och stadigt warse blef de dygde-stråhlar som hos denna Jungfrun lyst / särdeles hennes Gudachtighet / stilla sedesamhet och huusachtighet / blef hans hierta och sinne til henne så intagit af kärlek / at han den samma så wål hos henne sielf / som des f. Förältrar uppenbarat / näst in-

PERSONALIA.

nerlig ansökning hos GUD / begiärandes henne til sin
 ächta Naka. Hwilken hans kär- och loflige ästun-
 dan / så mycket håldre / så wäl af henne sielf / som och
 hennes f. Föräldrar och anhörige bewilljades / som han
 redan tilförene med sin berömlige skickelighet / i ämbete
 och lefwerne / giordt sig behagelig och meriterad, både
 hemma i huset och i Församlingen. Och blef samma
 deras kärlek / och ächta förbund A:o 1703. sedan han
 af GUDs och de höga wederbörandes nåd / war
 om tjensten under Guardiet försäkrad och antagen /
 den 4 Junij medels Prästelig Copulation och andra
 öflige Ceremonier lyckeligen fullbordat. I samma
 sitt ächtenskap / hafwa de i den korta tiden de samman-
 lefwat / genom GUDs den Helige Andes himmelska
 Nåd / i en så hiertelig kärlek och trohet / en så önskad
 frijd och förnöijelse / så wäl och lyckeligen lefwat med
 hwarandra / at om de twenne mörka och bedröfweli-
 ge molnfläckerne; den första f. Sonens dödelige frän-
 fälle / och den sorgestillnad som dem emellan medels
 hans utresa til Kongl. Armeen den 15 Junij i förledit
 år / icke hade förmörkat deras klara och hugneliga
 kärleks dag / skulle de aldrig kunnat af GUD önska sig
 ett bättre / lyckeligare och mehra förnöijeligt ächten-
 skap. Icke desto mindre har GUD mildeligen wäl-
 signadt deras ächtenskap med 2:ne Söner: af hwilka
 den förre är / som rätt nu berättades / i Moderens lifs-
 tid /

PERSONALIA.

tid/ genom döden hädansfordrad/ och författ till den ewiga glädien; den andra är efter Moderens afiidande/ nu nyligast i desse dagar hädankallad: och såsom han sin mästa tid är buren under Moderens hierta och legat i hennes lijf/ så ligger han och nu wid hennes sida och hwi- lar/ i den fuller trånga/ men söta och roligaste sängen.

Hwad nu til ett sluut är om denna Sal. Matro- nans, sjukdom och saliga affied ifrån werlden at be- rätta / så har hon fuller / sedan hwarjehanda sjukdom i hennes yngre åhr lyckeligen war af Medewij Suur- bruns brukande curerad, genom GUDs wälsignelse nyttiat een stadig och god hälsa / tills förledit åhr i Fe- bruarii Månad / då hon af en swår bröstsjuka / som med blod upkastning begyntes / hastigt blef öfwerfal- len / som sedan yttrade sig med een swår och stundelig hosta / och hennes wackra hyns och kropps kraf- ters dageliga aftagande. Och såsom hon under sin sjukdom / igenom GUDs wälsignelse war hafwan- de worden / så gjorde man sig det goda hoppet / at hon / alt med ett / skulle blifwa både från barnsbörden och sjukdomen förlossad. Men ehuru sådant / enär den tiden kom / aldrabugneligast anlåt sig / så at man nu mehra gjorde sig försäkrad / at spelet wunnet war / såsom hon efter förlofningen / som stiedde den 2 No- vemb. i 8 dagars tid / så god hälsa och krafter ha- de / som man wid ett sådant tilfälle kunde sig önska :

PERSONALIA.

Så befann man likwål efteråt / at GUD som regerar
 ofß med mycken förskoning / har nådigast behagat at
 skona henne med sjukdom medan hon efter barnsbörden
 swagast war / och sålunda med bättre hälsa årsättia /
 det swåra arbete och wånda som hon i hela 8 dagars
 tid för barnfödandet utstådt hade. När de otta go-
 da dagarne wore förbij / behagade GUD at låta sjuk-
 domen komma så mycket swårare igen / som hon mindre
 oleswat hade / och hennes lijf så medels skulle affortat
 warda ; och ehuru man emot den swåra sjukdomen med
 deß symptomatis af hosta / kråkning och dylika / intet
 försummade trogne Medicorum råd och recepter , fun-
 de dock / såsom emot döden / sådant intet hielpa. Utan
 det war det endaste och wissaste probatum est , at hon
 flydde til Bönen / bad sielf / och lät i Församlingen
 bedia för sig ; hwar hos hon wiste ett Christeligt tola-
 mod under sitt swåra kors ; bediandes der om : Hielp
 draga wårt kors med tolamod / O HERR
 ofß med krafft bered : betygande der hos en hier-
 tans förnöijelse med hwad GUD behagade at giöra
 med henne til lifwet eller döden / och det med desse Gu-
 deliga ordasätt. **F**ader wår / skie tin wilje. **A**r-
 thet möijeligt så gånge denne kalcken ifrån
 mig / dock skie icke min / utan tin wilje. **N**u
 wil jag wara o **J**esu käre / hwar tu mig hållst
 wil

PERSONALIA.

wil hafwa 2c. Tröstandes sig imedlertid af de hu-
 gneligste GUDs löften / som GUDs Ande antingen
 henne sielf rikeligen / jämwäl då hon swagast war / eller
 de närwarande påminte / af GUDs Ord eller Gudelig-
 ge Psalmer. Besynnerligen beredde hon sig jämte in-
 nerliga Böner / emot döden / med försäkring om alla
 sina synders förlåtelse i Aflösningen / och med Jesu
 Christi heliga Lefamens och Blods deachtighet i
 den högwärdige Natwarden; tröstandes sig af den
 fullmacht som Jesus hennes Skrifte-Fader gifwit hade:
 Tager then Helige Ande / hwilkom I förlåten synder-
 na / them skola the warda förlätne 2c. Under alt / war
 hela tiden Davids Klage-Böön af den 25 Psalmen /
 heunes dagelige och stundelige suckan til sin GUD:
 Min hiertans ångest är stoor / HÖRre / söör
 mig utur denna min nöd / see på min jämmer
 och eländhet och förlåt mig alla mina synder;
 hwar til hon altid lade desse orden: HÖRre min
 GUD / giör här på ett nådigt sluit. I en så-
 dan Gudelig andacht / med troo / hopp och tolamod /
 framhårdade hon in til den 7 Decembris, hwilken GUD
 til hennes förlofning och bönhörelses dag nådigast be-
 stämt hade. Då hon kännandes at hennes dödstima
 nu war förhanden / jämte Gudeliga suckningar och trös-
 ter / med sundt förstånd och måhl / som hon in til sid-
 sta

PERSONALIA.

sta andedrächten önskeligast fick behålla / tog ett kärli-
 git affkied / af sine fiäre / både Förälbrar och Swär-
 Förälbrar / samt närwarande Syster och Wänner /
 tackandes dem hierteligen för all den kärlek / gunst och
 godhet / som de henne i all hennes lifstijd / beynnerli-
 gen nu i hennes sjukdom hade bewisat. Bediandes
 käriligen om förlåtelse / at hon i sin långsamma sjuk-
 dom / i hwarjehanda måtto hade warit dem beswärlig:
 önskandes at den gode GUDen / wille sådant här / och
 i ewigheten rikeligen belöna. I synnerhet / såsom hon
 14 dagar tilförene hade med sin swaga och darrande
 hand / med såå rader / tagit affkied af sin k. Man / så
 önskade hon nu til yttersta Valet, GUDs rika Nåd
 och wälsignelse öfwer honom / för all den redeliga kär-
 lek och trohet han henne i deras korta ächtenkap så
 hierteligen bewisat. Hon önskade och HERRans wäl-
 signelse / öfwer sin lilla och späda Son / och lika såsom
 späendes föruth / begärade / at om GUD skulle kalla
 honom / innan hon bleswe begrafwen / at hans Lijf /
 måtte blifwa lagt i Kistan jämte henne. Swar efter/
 när hon nu intet mera orckade tala / hennes sidsta ord
 och slutt war: HERRe Jesu / anamma min
 anda! Swar med hon ock saligen / sachtmodeliaen och
 stilla insomnade; sedan hon här i werlden i 26 åhr och
 4 Månader på 10 dagar när lefwat hade. Så lefwat
 sine

PERSONALIA.

sine f. Förälldrar / sin f. Man / Syston och Förwanter
 til en hiärtelig hugnad / at ingen kan bättre thet bewit-
 na / än deras egna modiga tåhrar; Emedan Förälldrar-
 na en kär och hörsam Dotter / Mannen en aldrakäre-
 ste / dygdigste och trognaste Hustru / Systonen en from
 och trofast Syster / medels hennes fränfalle hierteligen
 sakna. Så lefwat GUDs Försambling och sitt köhn
 til Heder och prydnad / at hon / så ofta lägenhet wa-
 rit / näppligen gådt i något annat huus om dagen / el-
 ler tagit sig någon huusysla före / innan hon hade wa-
 rit i GUDs huus. Aldrig så tänkt eller skött werldz-
 lig lust / at hon förglömt / hwad ett godt Samwetes
 lust och frögd är; städze fördt så sina ord / at hon be-
 hållit sin mun och hierta rent för swordom / bannor /
 falskhet och förtaal. Så lefwat med alla bekanta / at
 man förmodar / at ingen lärer ångra eller förtryta / at
 han warit hennes wån: ingen lärer haa orsaak at
 säna / at hon försäteligen och med willie har gifwit or-
 sak til misfämia och owänskap. Så lefwat emot the
 arma och fattiga / at hon giärna öpnadt sina händer
 om hon kunnat / men särdeles altid ett ömt och med-
 lijddande hierta och tunga. Men denna Sahl. Matro-
 nan behöfwer nu intet mera någons kärlek / eller fruch-
 tar för någons illwillja / ty hennes Siäl är nu uti
 GUDs hand / där ingen nöd eller qwahl rörer henne;
 Hennes Lekamen skal rätt nu insättias i sin Sammar /
 där

PERSONALIA.

hon sött sofwa och hwila skal til HERRans Jesu
CHRISTI hårliga uppenbarelses dag.

Den store och Treenige GUDen / Skaparen / Å-
terlöfaren och Heliggjöraren / ware ewinnerlig åhra
och lof / för alla dhe nådegåfwor och wålgjörningar /
som han alt ifrån moder lifswet in i grafwen / til Siäl
och Kropp / i andeliga och lekamliga måtto / så rike-
ligen denna Sal. Matronan har bewijfat. Samma
store GUDen / som är all hugswalelses Fader / och all
tröstis GUD / han tröste genom sin helige Anda / så
wål alla dem i gemeen som öfwer detta Dödmåhlet
förjande och bedröfwade äre ; som beshynnerligen denne
Sal. Matronans k. Man / som i fiärran land en så
högsbedröfwelig påst om sin aldraktiäresta Hustrus
frånfälle sådt hafwer. Han gifwe dem och samtel. den
nåden / at de efter GUDS Andes råd / effter den in-
wärtas menniskian / mera må see effter dhe ting som
intet synas / än thetta synliga : Mera och högre glä-
dia sig öfwer sin Sal. INGAS aldrasaligste nu waran-
de tilstånd / än öfwer sin timmelige saknad wara be-
dröfwade. Samma den barmhertige GUDen / afwån-
de nådeligen andra slika sorgeliga måhl / så länge ho-
nom behagar / och uplyse dem igen med sitt ansichtes
glädie. Öf alla regere samma store GUD med sin
Andes nåd / at wij alla efter vår Salige Christens-
doms Systers berömlige Exempel , må altijd wara be-
redde /

PERSONALIA.

redde / at nu föra HERRANS Jesu död på vår Le-
kamen / och upfylla i vårt kiött / hwad som fattas i
Hans lijddande / på det at ock Jesu lijf / må på vår
Lekamen i sinom tijd i den ewiga och öfwer alla mät-
tan wichtige härligheten i Himmelen uppenbar war-
da. Eho som sådant med mig af hiertat åstundar
och efterlångtar / säye här til Almen! Ja Halleluja!
A M E N!

Sackfäwelsen.

Denna Hög-Adeliga / Förnähma och
Hederwärda Församlingen / låta /
å den Sal. Matronans wiid Kongl.
Lågret i stoor Sorg fränthwarande Mans /
Mag. ANDREÆ WESTERMANS, wågnar/
hans Swärfader Herr Styckioherden här
i S:te Jacobs Församling / med flere i Sorgen
Interesserade, respectiue, ödmjuk-tjänst
och fljtwänligen betacka / för des särdeles
Höga gunst / heder / åhra och bewågenhet /
I 2 som

Tacksägelsen. 1

som deras **Sal.** Döda och dhem wijsd detta
sorgeliga tilfället / så gunstigt årtedd och be-
wijsad är ; Och såsom dhem så medels in-
gen ringa Tröst och Hugnad är wedersfaren /
så utblåfwa dhe samt och synnerligen / at
dhem icke mindre skal angelägit wara / hos
hwarjom och enom esster Dignitet, Stånd
och wårde / en sådan Hög gunst / med all
giörlig heder / åhra och tjänst / wijsd hwarje-
banda tilfällen / skyldigast at årkiänna / och
tacksamligen bemöta och aftiena.

Grift

Grift-Öfrifter /

Öfwer

Den Forodom

Wög Ahreborne och Dygd Adle / nu mehra
hoos **GUD** ewinnerligen Salige

MATRONAN

INGA LYSING

För detta

Herr Pastorens wid Kongl. M: h Lif-Gardie,
Ahrewördige och Höglärde

Mag. ANDREÆ WE-
STERMANS

I Lifstiden

Diert-ålfade Mistro:

Af Gunstige Wänner författade och wid
Begrafningen uddelte.

A Et Menn'sligt wäsend är ett hopp /
 Som alltid står i flychtigt loyp /
 Men här det goda aldrig hinner.
 Man längtar / wäntar dag från dag :
 I drömmen gör man stor' förslag :
 Men det som blirten snart försvinner.
 Wij segla kamp på Wärldens Haf :
 Ibland det tyck's gå lustigt af :
 Man ofta frögdsamt sig inbillar /
 At kunna hinna snarli' fram ;
 Man står och korar öfwer stam ;
 Det wida blå doch ög'nen willar
 Omständigt man synes hint til hamn /
 Och träffat lyckans lufsiva famn /
 Det wissa man less alltid saknar.
 Ens hopp allenast blifwer nytt :
 Ens ångslan til sitt sätt förbytt :
 Ett nytt bekymber sedan waknar.
 En annan Fiäbl sig öpnar se'n.
 Sig farten åter wisar geen.
 At annat Land man ångslig kijker
 Os Wägen wräker af och an :
 Men Landet man ey hinna kan /
 Ehur' wärt sinna Segel kijker.
 Omfider Skeppet söndergår ;
 Hwad man ey wäntat man då får /
 Sin hwijlo i det stora diupa.
 Då lyctas äntli' flychtigt hopp :
 Då blir den fromme hulpin opp /
 Men först så måst hon äntli' stupa.

En trägen Jacob länge trår /
Och hwar dag matt i Sängen går /
I hopp at Rachel en gång winna.
Han menar se'n at hitta roo /
Och Herre bli i eget Boo /
Men kan ändå en hwijsan finna.
Han bort i andra Länder flyr :
Men lyckan är alt lika dyr /
Hon liten köp's för mycken möda.
Han måste ännu wandra kring :
In följer Bust på Bust i ring.
Sidst måste Hiertat swärast blöda /
När Rachel som war Hiertans tiär
Och käftat honom tätt beswår
Wid Glädiens börja Lifwet slutar.
Men Jacobs ångslan slut ey får /
Förr'n som han samma wägen går
Och matt til Mullens Bädd sig lutar.
Een Rachels Bild man ser här stå
Beredd at från de sina gå
Och Himlens milde Bod at lyda.
Des Jacob fierran suckar tätt /
Man kan hans tårar gissa lätt /
Men han med ord dem sielf bäst tyda.
Du sälla Siäl at tårar leer :
Du utaf säkra Högden seer
Hur' wij i jämmer-bökljor swäfswa.
Din ändring är ey tårar wård :
Du lätt och snart fullbracht din färd :
Wij än för Wag och Klippor bäfswa.

Den Salige Dödas sifte Swanesång.

Wärld jag har ditt Lust-spel skadat:
 Det behagar mig ey mehr;
 Ty mig är ett annat bådät/
 Som mitt öga hållre ser.
 Uselt är hwad hos dig prälar/
 Klagligt hwad jag mins och wet.
 Det du smyckar / bildar / måhlar /
 Är alt slätt säfänglighet.

Dit hwad som du sållt mänd falla
 Är en alt för usel sat.
 På förgift och bit ter galla
 Sätter tu en Sacker smak.
 Wädo är wid alt det höga:
 Fruchtan följer åbran tätt.
 Ringa wara hugnar föga:
 Angsligt / säfängt är alt slätt.

Mull den rike samlar / wälser:
 Mull förtranpar han med sot.
 Mull den dyre dyrt försälter:
 Mull betalar man dermot.
 Mull den stoltas blotthet skygger/
 Och den skönas kind är mull.
 Höge Elott af mull man bygger
 Mull är alt des lysand' gull.

Och du barnsk'n sinnad Sinne /
 Som af släkt förndyas kan.
 Har du intet än i minne/
 Hur' det forna Folk förswan.
 Kan doch en hand wännings lycka
 Gidra dig så sprittand' glad;
 Annat lär' du likwål tycka /
 När ditt öde wänder blad.

Sälla öde lät dig finna:
 Lös mitt Fängles hårda Band:
 Lät min Wördas tyngd förswinna:
 Hjelp mitt brutna Skepp i Land.
 Jag förmär ey längre lida.
 Himmel skänd mig nu titt wäl.
 Fast de mina wid min sida.
 Snsta mig til längre träl.

Jag med glädie wil förfala
 Hwad jag hållt och klärast fer /
 Wän / Fdrälbrar / Syfkon / Waka /
 Ty mig GUD sig sielswan ger.
 Han är fyllna'n af alt nöje/
 Och hans nåd förunderlig.
 Högste GUD min Siäl uphöje.
 Och uptage snart til sig!

Werre / om det dig behagar /
 Lät min Lifsfucht klär til dig
 Stynnda hä'n sin lefnads dagar /
 Dö ofskyldig / följa mig.
 Död min ögon kom och söfwa
 Red i Jordens mörcka tracht.
 Kom förgänglighet och öfwa
 På tin Mulle-bi d din macht.

Min' Fdrälbrar / Syfkon / Waka /
 Lät ey hbras Sorgetahl.
 GUD behag I måst bejaka
 Och förkasta eget wahl.
 Gäll ofsjällat är jag redan /
 Himlen har tag i min siäl/
 Fast jag än förmärcker swedan.
 Jesu kom / o Wärlid jarmwål.

Plicht skyldigast lemnadt

af

N. Hierstedt.

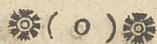
SÅ är tu / sälla Siäl / så snart förlossad worden /
 Och til thet Glädie-hemm uptagen ifrån Jorden /
 Tijt endast all tin hog och längtan soffat har :
 Ein Hydda hwilken här ett dygdens Timpel warit /
 Men wansflighetens Dof med ångslan nog förfarit /
 Ty i en jordist Kropp tu himmelst Hierta bar /
 Skal sig nu ödets lag aldeles undergifwa /
 Och i sin bästa tijd til Stoft förwandlad blifwa.
 Ett sällsamt öde tycks wår nedre werld regera /
 Emot then lag och stic the Himla-Fåsten bära /
 Ther Stiernor / Måne / Sool omhwälfwa i sin Erets :
 Ther har then längsta skeen / som största ämne äger :
 The mindre rymma för the större Fäldt och Läger /
 Men blan of usle Folck tilgår helt annorleds ;
 Then Dygdens ächta glants med alswar eftersträfwar /
 Han ofta minsta tijd / med måsta möda / lefwer.
 Här får en Belial then förmåhu ofta niuta /
 At i all medgångs Lust sin Fierde Alder sluta /
 Och ingen kånfel haa af wederwårdighet :
 En frommer twert emot uppå ett ögnbleck hånnder /
 At plågor stånna säld på honom all i sänder /
 At han af ingen Rod ell' lindring mehra weet :
 Men längtar daglig få then sidsta råst betala /
 Och lämna trötta Been åt död och Matkar fahla.
 En annan / skönt han till en mogen Alder hinner /
 Han endast utaf Kors en längre Bårda winner /
 Som tidast hindra will des lefnads fulla lopp ;
 När han de sinas nöd med ömkan måste ståda /
 Wåll gärna hielpa will / men hielploös ey kan råda /
 At både Mod och Blod förkälna i des Kropp /
 Och sielwa Hiertat må af ångslan sönderbrista /
 När han dem Sorgligt skall en efter annan mista .

Så är då/ at i Dygd och Arbarhet här lefwa
 En annat/ än bland hepp och Fruchtan ömsa swåfwa/
 Och uti tålmod mång hårda prof utstå :
 Skall hoppet hafwa grund och rätta ögne-märke/
 Skall Troo och Kärlek mehr än döden finnas starke/
 Så måste Sielen mång försökning undergå.
 Hwem såleds håller prof/ han Himlen redan äger/
 Samt alt hwad nöd och död i tiden öfwerwäger.
 Af sliik fulkomltighet har Himlen wist behagat
 Wär saligt Döda/ fast än ödet hopa dragit
 Des dagar/ och instränckt i dödsens mörka wrår/
 Doch skal den Abla Dygd/ som Hon för Werlden wiste/
 Des ogemena Troo/ som under Korset lyste/
 Långt öfwerlefwa/ hwad tycks fattats i des åhr/
 Och groo af Dychtets lof/ samt watnas af de Tårar/
 Som fällas utaf dem des bortgång närmast sährar.
 Wäl billigt andra ock här öfwer tåhrar giuta/
 Som see en Fahr och Mohr sin Tunga hufwum luta/
 At sänka ned i Mull en ålskad ålders tröst;
 Som see en säter Wänn på fierran Orter qwida/
 Det han sin Måka kår här hemma från sin sida
 Samt halfwa Hiertat mist fränwarand' uhr sitt bröst:
 Så at en särskildt sorg för honom mände wara/
 Det han ey sielf fädt see sin glädie hådan fara.
 Doch ware det en tröst för Ehr/ Föråldrar kåra/
 Ehr Dotter har förmått Ehr Dygde-bild så båra/
 At derför' Himlen hon så snart behagat har;
 Hon har ey sliik beröm i döden welat mista/
 Men lemnat efter sig en liten Kärleks-gnista/
 Ein spåda Liffs-frucht/ til nå'n hugnad/ hoos Ehr qwar :
 Des Wänn/ fast han sin Wänn ey föllja får til Grafwa/
 Lår' des enskyldte Graf till Grafwen hoos sig hafwa.

AD finem properat, quicquid reperitur in orbe,
Atque oculos fallunt pulvis & umbra levis.
Ad liquidum cœlum si intentus lumina tollas,
Nil ibi, quod firmum perpetuumque manet,
Jam tegitur densis Phœbæus nubibus ignis
Jam radiis tenebras disjicit ille suis.
Noctibus obscurum distinguunt æthera stellæ,
Postea quas pellit lucifer igne nitens.
Hora diesque perit, perit irrevocabile tempus
Interitu tempus finit & omne suo.
Sin opus immensum Magni spectare Tonantis
Pergas, ad Matrem respiciasque tuam.
Non ejus faciem formamque videbis eandem,
Se sed eam multis fingere sæpe modis.
Sol hyemem rutilus cum mœstam pellit in umbras,
Svavia tum decorant lilia molle solum.
Ignibus at rursus diffindit fervidus arva
Herbis, quæ fuerant veris amœna novi:
Mox subit autumnus calcandis sordibus uvis,
Et spoliat cultu squallidus arva bono.
Si superet quid adhuc non pigra morte peremptum
Frigore præduro turbida perdit hyems.

Per

Res mortalis homo sic immutarier omnes
Admirans , eadem tristia fata subit.
Nascitur ac crescit , Junctosque laboribus annos
Præteriti numerat conscius ipse mali.
Per pelagus , præter Syrtes scopulosque frequentes ,
Navigio vehitur debilis ipse levi.
Cogitur infestas scopulis errare per undas ,
Inque diem trepidans magna pericla timet.
Solvitur in partes tandem compagine puppis
Infractâ , nautæ viscera piscis edit.
Est , quibus innumeris premimur , perfuncta periclis
Ante Parentis Amor Deliciumque Viri.
Funeris exsequias celebrat tristissima pompa ,
Solvitur & justus manibus ejus honos.
Rexerat in sævos justo moderamine fluctus ,
Auxilio Summi Numinis illa ratem.
Jam tetigit portum , ne sint discrimina mortis ,
Quæ vexant animos , ulla timenda magis.
Ducit ovans lætum superata morte triumphum ,
Vixit , & æternum vivit amica Deo.
Nos quatiunt vero trepidos jactantque procellæ ,
Mens timet interitus anxia mille modos.

Mæsta Domus
officiocissimus cultor
M. RHYDELIUS.

ODE.

Neh hårda Dödz och ödes Lag /
 Som har tin Lust utaf wår Dwida /
 At Wij wår Hand i Tårar wrida /
 Och lefwa i en mörcker Dag!

Hwij är tin Macht emot then öfwiad
 Som längre bordt här lefwa qwar?
 Hwij är öf Dygdens Spegel röfwiad
 Som eftersyn at föllia war?

Dygð-ädla Siäl/ Tu Dygders Wån
 Som aldrig annat wille giöra
 An som tig Dygden monde föra
 Och hon tin lön skull bli igen;
 Then andacht tu i Bönen förde/
 Wid Jordistt alt ett Himbla hopp/
 Med hwilket tu Gudz hierta rörde/
 Tig skyndat har til Himlen opp.

San wördsam Sara mot tin Man/
 Och tahl Abigail förnuftig /
 Af Achta troo Susanna tuchtig/
 All Dygders måhl Tu nämmas kan.
 Ett är som Wij dock nödgas nämna /
 Thet Tu förnär giordt Wänner Tin' /
 Tu alt för billigt them mon' lämna
 Och giordt så många Sorge = sinn.

Hwad är som nu Tin kiäre Man
 Med Andans Swärd giör nögd at sächta/
 När Tu är fäld af Dödsens Skräckta
 Som war Hans Heders = Krona sann?
 Then Suck som Han til Swerje sänder
 Med dubbel Sorg tillbaka går/
 Sig åter till Hans Hierta wänder/
 Och lik som tusend Pilar står.

Hast än Hans Röst från fiärran Land
 Kan våra Dron icke röra
 Och Wij Hans Hierte-klagan höra ;
 Doch tycke Wij at Jordens sand /
 För Foten Hans blir tung at wandra
 Lå Jorden alt Hans nöije har /
 Och så Hans Sinne mon' förändra
 Han til sig sielf en ledzna drar.

En aldraktiärste Far och Mor
 En täck och lustig Dotter förja ;
 En Klage-Låth ock Syston börja /
 At the i Tig ta saknad stor :
 Hwar Dygde-Wån som haft then lycka
 Och wetat hwad för redlig Wån /
 Tu war / skull' tig från döden rycka /
 Och önska Tig til sig igen.

Men ach! slijf låth Tig intet rör ;
 Tu wandrar bort / the måst' tig mista /
 Wid sidan i Tin Griffte-Rista
 Ett Lijf af Lifwet titt Tu för.
 Thet hwilar Son med Modren wåna /
 Fördubblar Sorgen på en gång /
 Thet lilla Rum skal Bägge tiåna /
 The androm syns all Weriden trång.

Wij affte ta ifrån Tin Griffte /
 Sen Wij med tårar then begutet /
 Och ewigt i Wårt Hierta slutet /
 Tig gie en sådan Minne-Skrift :
 Titt Dygde-Namn skal ingen fälla
 Men altid ett Exempel blij /
 Så länge Dygd och Åhra giålla
 Skal thet sitt Dygde-Loford sij.

Skylbigast lemnat af The
 Sorgbundnas Redebognaste.

Jag Junga ting wet här på Jorden wara /
 Fast Lute-Klang och Harpe strängar klara /
 The lunda sött och låta myckit wäl /
 Som swara kan emot then lust och gamman /
 The fromma haa som samlas hem tilsamman
 Uthr mörkrets tid.

Nu tror iag wäl thet Lysing lährer sanna /
 At thenna werld ey dog'r eller anna
 Med alla ting / som uthi henne är ;
 An Oroo / sorg / bekymmer / wedermöda /
 Som följja of alt in til Grafwen öda /
 Med stoor beswär.

Går jag än fring med mina tanckar wida
 Ej annat sinn's än ängslan / pust och qwida /
 Af hwilket hwar och en sin dehl haat sådt :
 Allena GUD och höga himlens HERR /
 Han lindra kan wår plågor störr' och smärre /
 Ja dödsens skätt.

Af alla må wår lifswa Syster kära /
 Som är försatt til Himla lusten skära
 Högst skattas säll! ja mehr än trefalt säll!
 Som sluppit haat all sjukdom / sorg och wånda:
 Och nu förbytt hwad hon här måst utstånda
 I ewigt wäl.

Lust sinn' hon haat mot Syston/slächt och andra
 Håldst then hon såg på dygde wågen wandra /
 Förty hon sielf war dygdens kära wänn :
 Thet loford då hwar man nu henne gifwer /
 At hennes namn i ewigt minne blifwer
 Hoos of igen:

Ynst måtte hon hoos alla här wäl sinna
 Til lifwets flut från första Barndoms lunda :
 Förty hon war en dygdig Herdarinn' :
 Dy fick hon ock then nåd at lifwet ända
 Med glädie suck / tå hon sin Siäl upsände
 Til HERRen sin /

Som henne först sin lefnad; början gifwit /
Och sostras lät (som hennes förmån blifwit)
Af en så from och mycket dygdig Moor ;
Ehen för sin älders tröst skal sorgdrächt draga /
Sant med en högbedröfwad Fader klaga /
I ångslan stoor.

Iag will ey stort dåß säta Wån och Måka
Om tala / som sin hiord nu månd' bewaka
Långt här ifrån på en fiendelig Ort
Med möda swår: en Wåsterman han nämnes:
Hur' han sin sorg och saknad hiärtlig känner /
Är nogsammt sport.

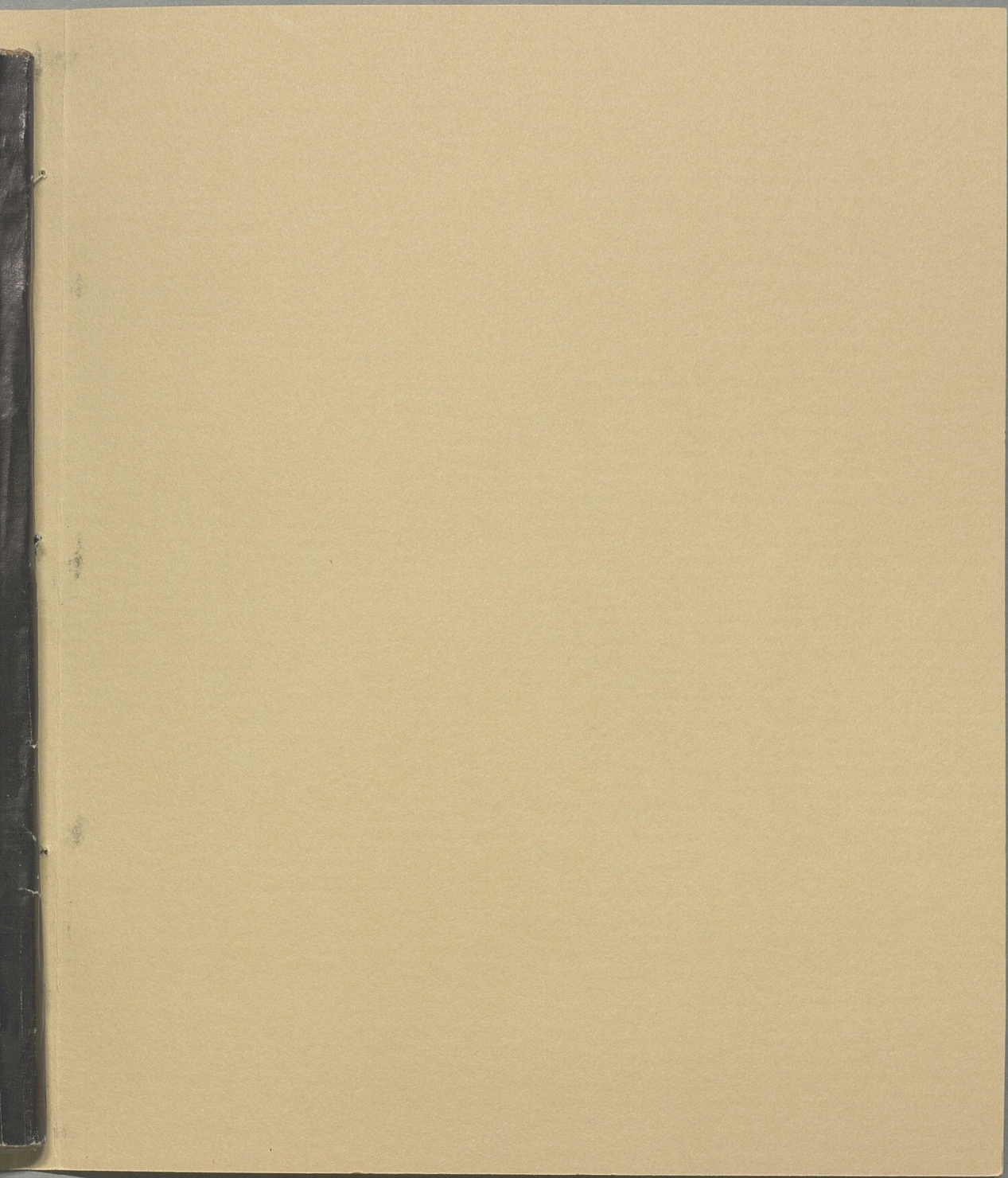
Når man anseer dåß Son i späda åhren
Som sielf ey weet thet ligger nu på Båhren
Dåß salig Moor; är thet wiss klagan wårdt:
Men hwad wil man moct Himla Guden pruta /
Som machten haat thet lifwet sielf at sluta
Som Han förårt?

Gack nu wår Wånn i mörcka Grafwen neder:
Ditt wackra namn skal skrifwas uti Eder /
Som Tu förwårst / så tu war hoos öf här:
Förden skull bör man Hierta Sorgen wåisa /
Och til des Siäl i Himla Choren säsa:
Wår Syster kär /

Haf nu tin roo ibland GUD; helgon alla /
Och frögda Dig för honom som Dig kallat
Uhr merdzens bry / oro och marga list:
Wi önska ock / när GUD wil / til tig komma
Ät så tig see bland the utwalda froma
Hoos Jesum Christ.

... Til första åbrettienst tillfatto detta /
ISRAEL RHYDELIUS.

www.books2ebooks.eu